

まるごと 日本のことばと文化

中級 2(B1)

スクリプト・テキストの翻訳

(ハンガリー語)

A hanganyag és

a tankönyvi szöveg fordítása

(magyar)

Topic 1 Miyen emberek?

1. RÉSZ Megházasodom

①

Haruna: Ő, tudom, hogy ez így hirtelen jön, de megházasodom.

Andy: Amindenit!

Júszuke: Hű, gratulálok!

Emi: Gratulálok. És ki a szerencsés? Japán?

Haruna: Nem, idevalósi. Diákként jöttünk össze, és hát mindketten elég idősek vagyunk már ahhoz, hogy lassan hivatalossá tegyük..

Kérdező: Hivatalossá tenni?

Haruna: Hát, úgy gondoltuk, hogy hivatalosan is összeházasodunk.

Kérdező: Gratulálok! És milyen a párod?

Haruna: Hmm, hogy is fogalmazzak, vannak gyerekes dolgai. Kicsit hanyag és rendetlen.

Kérdező: Tényleg? Például?

Haruna: Nem nagyon tartja rendben a szobáját, és képes ugyanazt a ruhát egy héten át is hordani... Mégis, hogy is mondjam, ha együtt vagyunk, annyira felszabadultnak érzem magamat.

Kérdező: Hű...

Haruna: Ja, meg nagyon jól főz, néha olyan dolgokat készít otthon, mintha egy étteremben lennénk.

Andy: Tényleg? De jó lehet!

②

Andy: Sem a feleségem, sem én nem tudunk főzni, úgyhogy szinte mindig elmegyünk valahova enni.

Júszuke: Andy, a feleséged ugye japán?

Andy: Igen. Viszont a takarítást azt szereti. Szereti, ha tisztaság van, és ha csak egy kis rendtelenség is van a szobámban, rögtön rámszól, hogy rakjak rendet.

Kérdező: Hűű.

Haruna: Határozottan tűnik.

Andy: Az, nem kertel, és tudja, mit akar, szóval egy kicsit tartok is tőle, de vidám és jókedélyű, úgyhogy nincs ezzel baj.

Júszuke: Hmm...

Haruna: Persze.

Andy: És az érdeklődési körünk meg az ízlésünk is nagyon egyezik.

Kérdező: Például?

Andy: Például, ha elmegyünk ketten vacsorázni, egyikünket sem a puccos, romantikus éttermek érdeklik, hanem azokat szeretjük, ahol olcsón és jól lehet enni, még ha lepukkantabbak is, ez is közös bennünk.

Kérdező: Hmm...

③

Júszuke: Aha, nagyon fontos, hogy az értékrendetek megegyezzen az ilyesmiben.

Kérdező: Értékrend?

Júszuke: Hát... Gondolkozásmódokat, vagy hogy is mondjam...

Kérdező: Aha.

Júszuke: Valami olyasmi, hogy legyen szó ételről vagy hobbiról, nem feszengek semmi miatt, ha az illetővel együtt vagyok.

Kérdező: Hmm.

Júszuke: Például az én esetemben, mivel már vagy húsz éve élünk együtt, már nem is annyira család vagyunk egymásnak, hanem inkább olyasmi, mint a levegő.

Andy: Tényleg?

Júszuke: Hát, mindketten magunknak valók vagyunk, úgyhogy még ha adódik is valami, amiben nem egyezik az ízlésünk, azzal sincs semmi gond.

Kérdező: Például?

Júszuke: Például, ha moziba megyünk, és mindketten más filmet néznénk meg, akkor csak elbúcsúzunk, hogy később találkozzunk, és mindketten megnézzük a magunk filmjét.

Júszuke: Ezzel a laza engedékenységgel elkerüljük a feszültséget.

Kérdező: Nahát!

④

Emi: Hú, de jó nektek. Mind olyan boldogok vagytok.

Haruna: Tessék?

Júszuke: Ezt miért mondd?

Emi: Hát, én mostanában nem nagyon jövök ki a férjemmel.

Andy: Hogyhogy?

Emi: Nemrég munkahelyet váltott, ezért nagyon stresszes, és mindig rögtön felkapja a vizet.

Kérdező: Például?

Emi: Ha elmegyek a barátaimmal vacsorázni, és egy kicsit későn érek haza, a fejemhez vágja, hogy késtem, és rosszkedvű lesz, bezzeg ha ő jön haza későn, részegen, akkor csak annyit mond, hogy fontosak az ismeretségek, mi van abban?

Haruna: Értem...

Emi: Alapvetően nagyon alapos ember, de kicsit ideges természetű, és rögtön felhúzza magát, amikor valami nem tetszik neki.

Kérdező: Hmm.

Emi: De alapvetően jó ember.

2. RÉSZ Szigorú, de a diákok érdekeit nézi

- Jane: Hiroko, kérdezhetek valamit?
- Hiroko: Mit?
- Jane: Jól ismered Iidzuka professzort?
- Hiroko: Aha, több óráját is felvettem, úgyhogy ismerem. Miért?
- Jane: Most harmadikos leszek, és ő lesz a japánnyelv tanárom Okumura professzor helyett. Úgy hallottam, hogy Iidzuka félelmetes, vagy hogy is mondjam, nem könnyű eset...
- Hiroko: Ja, hát az igaz, hogy teljesen más típus, mint Okumura professzor.
- Jane: Igen. Okumura professzossal, hogy is mondjam, ugye úgy érzed, mintha nem is tanár lenne, hanem egy segítőkész felsőbbéves. Könnyű vele beszélni, és mindig mosolyog.
- Hiroko: Ez igaz. Korban közel áll hozzánk, és olyan közvetlen. Ezzel szemben Iidzuka professzossal úgy tűnik, nem olyan könnyű beszédbe elegyedni.
- Jane: Meg azt is hallottam, hogy nagyon szigorú. Ha késel a beadandóval, biztos, hogy nem fogadja el, és amint elkezdődik az óra, kulcsra zárja az ajtót, szóval ha valaki később érkezik, mint ő, akkor nem mehet be a terembe.
- Hiroko: Hűű.
- Jane: Azt is mondják, hogy sokan sírtak, mert nem kapták meg a kreditet Iidzuka professzor órájára.
- Hiroko: Tény, hogy Iidzuka professzornak van egy ilyen szigorú oldala is. De szerintem azért ilyen, mert nagyon komolyan veszi, hogy segítse a diákokat. Az előző szemeszterben felvettem egy óráját, és amikor megírtam a beadandót, akkor nagyon alaposan végigolvasta, és részletes megjegyzéseket fűzött hozzá. Akkor nagyon meghatódtam.
- Jane: Hű, tényleg?
- Hiroko: Meg ha látja, hogy romlanak az eredményeid, vagy többet hiányzol, aggódik, és rögtön beszélni fog veled. Állítólag volt olyan is, akit személyesen korrepetált.
- Jane: Tényleg? Akkor tehát szigorú, de a diákok érdekét nézi.
- Hiroko: Hát, mondjuk úgy, többféle arca van.
- Jane: Igen, és tanárból is többféle van.

3. RÉSZ Nagyon érdekes

- Vatanabe: Belinda, ismered Renát? Jövő héttől a mi csapatunkba kerül.
- Belinda: Igen, jól ismerem. Dolgoztunk is együtt.
- Vatanabe: Milyen ember?
- Belinda: Hmm, ha egy szóban szeretném összefoglalni, érdekes. Egyedi a gondolkodásmódja, és a túrák, amiket ő talál ki, mindig népszerűek. Olyan érdekes útvonalai vannak, amilyenek egy átlagembernek eszébe sem jutnak.
- Vatanabe: Tényleg?
- Belinda: Nagyon vidám, japánul is jól tud, és sok olyan vendég van, aki direkt őt kéri.
- Vatanabe: Tényleg?
- Belinda: De egy kicsit keményfejű, és néha nehéz vele.
- Vatanabe: Nehéz vele?
- Belinda: Például... amikor az augusztusi utat terveztük, úgy esett, hogy nem fogadták el az ő tervét... Ettől meg hirtelen elment a kedve az egészről.
- Vatanabe: Értem.
- Belinda: Mondtam neki, hogy másvalaki terve ugyan, de dolgozzunk rajta együtt, de, ő először ezt nem akarta megérteni, és nem volt könnyű vele.
- Vatanabe: Nahát, mik vannak.
- Belinda: Hát, aztán végül mégis megjött hozzá a kedve. De mindezt félretéve, rengeteg jó ötletete van, örömmel vele beszélgetni, és én eléggé bírom.
- Vatanabe: Tényleg? Alig várom, hogy együtt dolgozzunk.

4. RÉSZ Kommunikáció kalligráfiával

Melbourne-ben élni

Kommunikáció kalligráfiával: Kalligráfia oktató: Hajasi Juka-szan

Életrajz: Hajasi Juka

Nagano prefektúrában született. Az általános iskola első osztályában kezdett el japán kalligráfiát tanulni, később megszerezte az oktatói fokozatot. 6 éve már, hogy férje áthelyezése miatt Melbournebe költöztek. Négy éve nyitotta meg a kalligráfia-iskoláját saját házukban, hogy másoknak is átadhassa a kalligráfia varázsát.

A külföldi tanulmányok tapasztalataitól a kalligráfia-iskoláig

Hajasi gimnazistaként rövid időt az Amerika Egyesült Államokban töltött cserediákként, és egy ottani élmény készítette arra, hogy kalligráfia-iskolát nyisson. Mivel gyerekkora óta gyakorolta a sodót, ezért a tanulmányútjára is vitt magával kalligráfia-készletet, és megmutatta a fogadósaládnak, hogyan írja ecsettel a karaktereket, Mély benyomást tett rá, hogy mennyire örültek, és csodálatos művészetként értékelték a kalligráfiát.

„Örültem, hogy ilyen jól fogadják a kalligráfiát külföldön. Ezért jutott eszembe a sodó, amikor kiderült, hogy a férjemet áthelyezik, és elgondolkoztam azon, vajon én mit fogok Ausztráliában csinálni.”

A kalligráfiaiskola bizonytalan kezdete

Már rég óta gyakorolta a kalligráfiát, és oktatói végzettséget is szerzett, de ez volt az első alkalom, hogy élesben tanított. Ráadásul külföldieknek. Amikor még épp csak megnyitotta az iskolát, nem igazán tudta, mit kezdjen azokkal, akik tereferéltek ecsettel a kezükben, vagy azokkal, akik érzelmi állapotuktól függően hol jártak az órákra, hol nem.

„Először azt gondoltam, hogy a kalligráfia szellemiségét, mint például az önuralmat, az összpontosítást kéne átadnom, de ez valahogy csak nem sikerült... Viszont azt vettem észre, hogy az itteniek a japánokhoz képest sokkal szabadabban, merészebben írják az írásjegyeket. Ezt meg akartam őrizni, ezért kihagytam a nehezebb dolgokat, és azt próbáltam átadni, hogy mindenekelőtt kezükben az ecsettel, habozás nélkül, dinamikusan fejezzék ki a saját érzelmeiket.”

Kommunikáció a kalligráfián keresztül

Mostanra, négy év elteltével már mindenféle tanítványa volt: például japánok, akik azért járnak, hogy átértékeljék a saját kapcsolatukat a japán kultúrával, és ausztrálok, akiket érdekelt a japán kultúra és művészet. Mostanában már a helyi általános- és középiskolák is egyre többször hívják meg, hogy előadást tartson.

Már attól teljesen fellelkesülnek, ha egyetlen írásjegyet leírnak (nevet). Sokféle dolgot is kérdeznek, és végül mindig valami japános témát hoznak fel. A kalligráfiából kommunikációs eszköz lesz.

Kedves, szívélyes személyiség sugárzik abból, ahogy vidáman mutatja a tanítványai műveit, amelyek rendre ott sorakoznak a lakásában. Lelkesen gondolkozik azon, még mi mindent lehet kihozni a kalligráfiából. Kíváncsian várjuk, mit fog csinálni a jövőben.

5. RÉSZ Egy e-mail, amivel bemutatunk valakit

Egy barát bemutatása

Kedves Tomomi!

Laura vagyok. Rég nem találkoztunk, hogy vagy?

Azért írtam ezt az e-mailt, mert van valaki, akit be szeretnék mutatni neked. Tonymak hívják, és egyetemista koromban évfolyamtársam volt a japán szakon. Nagyon szereti a japán rajzfilmeket meg zenéket, és amikor a múltkor találkoztunk, azt mondta, hogy szeretne japán barátokat találni.

Webfejlesztőként dolgozik. Elég laza, és könnyű vele beszélgetni, mindig mond valami vicceset, és megnevetteti az embereket, jó vele egy társaságban lenni. Nem csak az animéket meg a zenét szereti, de biciklizni, kempingezni, és kirándulni is szeret, ezért szerintem jól kijönnének egymással, hiszen te is olyan aktív vagy.

Ha van kedved, legközelebb elmehetnénk hármasban enni valamit.

Válaszodra várva:

Laura

2. téma Megmászni a Fudzsi hegyet

1. RÉSZ A Fudzsihoz semmilyen hegy nem mérhető

Kérdező: A nyári szünetben Japánba utazom, és azon gondolkozom, érdemes-e megmászni a Fudzsit...

Kérdező: Kinosta, ugye te hobbihegymászó vagy? Voltál már a Fudzsin?

①

Kinosita: Természetesen. Összesen talán négyszer másztam meg.

Kérdező: Négyszer? Hihetetlen.

Kinosita: A Fudzsi hegyet magányos hegynek is hívják, mivel körülötte nincs más hegy. Ezért van az, hogy derült időben igazán csodálatos a kilátás a Fudzsiról. Délre az Izu-félsziget és a tenger, északra pedig a Japán Alpok hegyei láthatóak. Én már rengeteg hegyet megmásztam, de ami a kilátást illeti, szerintem a Fudzsihoz semmilyen hegy nem mérhető.

Kérdező: Tényleg? Ez pontosan mit jelent?

Kinosita: Hogy nincs a Fudzsinál jobb hegy, mert onnan a legszebb a kilátás.

Kérdező: Tényleg? Annyira lenyűgöző?

Kinosita: Igen. És ha adhatok egy tanácsot, hogyha csoportosan mászátok meg, akkor a a célállomás a csúcson, a kráter melletti szentély lesz. De a Fudzsi valódi csúcsa egy onnan 30 perc mászásra lévő, Kengamine nevezetű hely. Kár lenne megmászni a Fudzsit, és utána nem felmenni Japán legmagasabb, 3776 méteres pontjára.

Kérdező: Ez igaz.

Kinosita: Úgyhogy ha megmászod, mindenképpen menj el a Kengaminére.

Kérdező: Rendben!

②

Tamura: A Fudzsi? Diákkoromban a barátaimmal megmásztuk. De csak arra emlékszem, hogy nagyon elfáradtam.

Kérdező: Tényleg?

Tamura: Nagyon nagy volt a tömeg. Délután kezdtünk felmászni, és az út felénél, a 8. állomásnál lévő menedékhelyen szálltunk meg. A hegyi szállás tele volt, egy embernyi helyen talán négyen aludtunk. Még megfordulni sem tudtam fekve.

Kérdező: Elnézést, mit jelent az, hogy megfordulni sem tudtam fekve?

Tamura: Ja, hogy jobbról is és balról is szorosan mellettem emberek aludtak, úgyhogy még a másik oldalamra sem tudtam fordulni.

Kérdező: Hú, ilyen sokan voltak?

Tamura: Másnap korán keltünk, hogy feljussunk a csúcusra, de tele voltak a hegyi ösvények, és nem nagyon haladtunk.

Kérdező: Húú.

Tamura: Az idő is rossz volt, a csúcs meg teljesen fehér volt a ködtől. Mindehhez jött a nagy hideg, rettenetes volt. Voltak, akik pólóban és rövidnadrágban jöttek, a csúcson meg majd meghaltak.

Kérdező: Annyira hideg volt?

Tamura: Ha jó az idő, talán más lett volna...

Kinosita: Ezt szomorúan hallom.

Tamura: De azért jó érzés volt, hogy megcsináltuk.

③

Anita: Amikor még régen Japánban jártam, én is felmentem egy csoporttal. Nagyon tetszett a japán hegymászásban, hogy sok érdekes dolgot tudsz csinálni, miután lejöttél a hegyről.

Kérdező: Például?

Anita: Például ott vannak a termálfürdők. Miután lejöttél, rögtön a hegy lábánál fürdőt vehetsz.

Kérdező: Tényleg?

Anita: A Fudzsi lábánál is több onszén van, és ahogy a forró vízben ázva ellazulsz, és a hegymászás összes fáradtsága elillan belőled, hű, az maga a Mennyország!

Kérdező: Elnézést, mit jelent az, hogy mennyország??

Anita: Hát, mintha felmennél a paradicsomba, nagyon jó érzés.

Anita: Rádásul a kinti medencéből láthatod a Fudzsi hegyet, amit épp megmásztlál.

Kérdező: Húú.

Anita: És a hótót, Jamanasi különlegességét is ajánlom.

Kérdező: Hótót?

Anita: Vastag udon-szerű tészta, miszóban főzve, nagyon jól esik a fáradt testnek. Ha megmászod a Fudzsit,

Kérdő: mindenképpen próbáld ki az onszent és a hótót.
Jó!

④

Kató: Én nem másztam meg, de a teniszklubbal minden évben a közeli Kavagucsi tóhoz mentünk edzőtáborba, úgyhogy nagyon jól ismerem a környéket.

Kérdő: Húú.

Kató: Szerintem a Fudzsi hegyet letről érdemes nézni.

Kérdő: Lentről?

Kató: A Fudzsi hegy látképe pont olyan, mint az ukijoe képeken.

Kérdő: Ezt hogy érted?

Kató: Az ukijo-e az ilyen régi japán kép, és mivel a Fudzsi hegy alakja szép, régóta sok ukijo-e képen szerepel.

Kató: Én a Kójódai felöli Fudzsi-látványt ajánlom.

Kérdő: Kójódai?

Kató: A Kójódai az Kavagucsi tó melletti kilátóhely, egy hegy tetején van, úgyhogy az út nem olyan jó, de autóval egész közel lehet hozzá menni, és onnan nézve tényleg megdöbbentő a Fudzsi.

Kérdő: Hú.

Kató: Ameddig a szem ellát, jobbról-balra csak a hatalmas Fudzsi hegyet látod, de alatta ott terül el a fák erdeje.

Kérdő: Tényleg?

Kató: I Nagyon lenyűgöző, csak ajánlani tudom.

2. RÉSZ A napfelkeltét biztosan szeretném látni

- Jamazaki: Nos, milyen ütemtervvel másszuk meg? Ha igyekszünk, akár egy nap alatt is meg tudnánk mászni.
Kim: Az alapidő a fel- és lejutást összeadva 10 óra. Hmm. Ezt egy nap alatt meg tudnánk csinálni. Másnap meg mindenfelét szórakozhatunk.
Park: Viszont... volt egy barátom, aki így csinálta, és azt mondta, úgy elfáradt, hogy majd belehalt. Mit szólnátok ahhoz az opcióhoz, hogy megszállunk egy menedékházban?
Jamazaki: Aki menedékházban szállnak meg, azok általában rögtön dél után indulnak el, a 8. állomás melletti menedékházban alszanak, majd éjjel felkelve elindulnak, hogy mire a csúcsra érnek, láthassák a napfelkeltét. Legyen ez az útvonalterv?
Park: Jól hangzik.
Kim: Szóval akkor menjünk így. A napfelkeltét biztosan szeretném látni.
Jamazaki: Oké, akkor a menedékház utvonalat választjuk. Már csak le kell foglalni.
Park: Ja, és utána mindenképpen menjünk el Kengaminéba. Ha már megmásszuk a Fudzsit, mindenképpen fel kell jutnunk a legmagasabb pontra, ugye?
Kim: Természetesen. Ezt nem hagyhatjuk ki.
Jamazaki: Egyetértek. Végülis ezért másszuk meg a hegyet. Viszont ezzel az ütemtervvel talán dél körül érünk le, utána mit csináljunk?
Kim: Mit szólnátok, ha autót bérelnénk, és megnéznénk a látnivalókat a hegy lábánál? Amint leértünk, rögtön onszembe szeretnék menni.
Park: Jól hangzik.
Jamazaki: OK. Autót bérlünk, onszenezünk, és körbejárjuk a látnivalókat. Nézzük csak... Sindzsukuba az utolsó busz nyolc után indul a Kavagucsi tótól, úgyhogy nagyjából fél napunk van szórakozni.
Kim: Hmm... nagyon sok helyre szeretnék menni. Egy jó nagyot fürdőzünk, eszünk hótót, utána megnézném a a szélbarlangokat meg a jégbarlangokat is, meg elmennék Kójódaiba vagy valamelyik kilátóhoz. Nem éri meg rögtön visszajönni, mi lenne, ha még egy éjszakát maradnánk?
Park: Egyetértek. Ha megszállunk, akkor nyugodtabban szórakozhatunk. Úgy hallottam, van a közelben egy vidámpark, sok nagy hullámvasúttal. Ahhoz mit szóltok? Menjünk?
Kim&
Jamazaki: Hogy mi?

3. RÉSZ Szerintem ezeket mindenki élvezi

- Wira: Szaszaki-szan, mész valahová?
Szaszaki: Igen, gondoltam elmegyek a Taman Negarához, mit szólsz hozzá?
Wira: Hú, a Taman Negarához? Mindenképpen érdemes elmenni egyszer, ha még nem voltál. Hmm... hogy is mondjam, a világ egyik legősibb dzsungel.
Szaszaki: Tényleg?
Wira: Nagyon jó hely, ha szereted a természetet. A dzsungelbe vezető csónakút látványa, meg a lombkoronasétány a magas fák feletti függőhídon, szerintem ezeket mindenki élvezi.
Szaszaki: Tényleg?
Wira: Miközben a madarak énekét hallgatod, a különleges növényeket nézegeted, olyan benne vagyok a természetben érzés.
Szaszaki: Jól hangzik.
Wira: Mondjuk arra nem nagyon érdemes számítani, hogy tigrist, elefántot, vagy más dzsungellakó állatot fogsz látni. Nem mindig jönnek elő.
Szaszaki: Tényleg??
Wira: Ha állatokat szeretnél látni, akkor éjjel, egy vezetővel kell elindulni... és a dzsungel közepén lévő kis kunyhóban várni végig türelemmel.
Szaszaki: Értem.
Wira: De nincs ott áram, cserébe rengeteg rovar van, ami egy kicsit nehéz azoknak, akik nem szoktak hozzá.
Szaszaki: Tényleg? De ez is érdekes élménynek hangzik..

4. RÉSZ A Fudzsi öt tava minden évszakban élményt nyújt

Minden évszakban élményt nyújt a Fudzsi öt tava - Ajánlott helyszínek különszám

Szórakozzunk a természetben!

Kójódai - Innen érdemes megtekinteni a Fudzsit

A Fudzsi-hegyre néző hagyományos kilátó. Az 1164 méter magasan lévő pihenő kilátójából 360 fokban tekinthető meg az óriáspanoráma. Testben és lélekben is garantált a felfrissülés, amikor a Fudzsi hegyre pillantunk, és beszívjuk a tiszta, friss levegőt. A nevének, Kójodainak (Vöröslevél halom) megfelelően ősszel megtekinthetjük a gyönyörű vörös levelekbe öltözött erdőrengeteget. A domb lábánál lévő buszmegállótól a kilátóig 25 perces sétaut vezet. Nyáron sok a kiránduló. A kilátóig kocsival is el lehet jutni, de a keskeny út miatt érdemes óvatosan vezetni.

Fudzsitén Üdülő - A sportolás örömei a Fudzsi hegy látványával

Valódi sípálya a Fudzsi hegy látványával. A lankás családi pályától kezdve a 32 fokos lejtőszögű downhill pályáig a kezdő sielőktől a haladóig mindenkinek megfelelő. Bérelhető sífelszerelés és -ruha. A nyári pályán hó nélkül is síelhetünk vagy snowboardozhatunk, és olyan szabadtéri szabadidős tevékenységeket is lehet űzni, mint például a hegyikerékpározás. A központi épület második emeletén a Fudzsi hegyre néző környezetben grillezhetünk is (foglalás szükséges).

Jamanakako Hana no Mijako Magashegyi virágmezők, háttérben a Fudzsi hegygel

Közel 300 000 négyzetméteren elterülő közpark. A virágmezőkön, a Fudzsi hegygel a háttérben, évszakonként más és más virág virágzik: tavasszal tulipán, nyáron napraforgó, ősszel pillangóvirágok. Látogatás előtt érdemes megnézni, épp mi virágzik. A fizetős üvegházban egész évben megtekinthetjük a ritka trópusi növényeket és a különféle virágokat. Nem csak a virágokban gyönyörködhetünk, nyáron különféle vizes játékokkal szórakozhatunk. Télen a kivilágítás gyönyörű.

Naruszava jégbarlang - Tapasztaljon meg egy hűvös, titokzatos világot!

Az aknabarlangot vulkánkitörés alakította ki. A lávaalagúton áthaladva 21 métert ereszkedünk a föld alá, hogy megcsodálhassuk a jégoszlopokat. A fehérén ragyogó oszlopok erdeje gyönyörű látványt nyújt. A jégoszlopok egész évben láthatók, de meglepő módon nem télen, hanem tavasztól nyárig a legnagyobbak. A barlang mélye egész évben tartja a 0-3 fokos hőmérsékletet, ezért volt olyan időszak, amikor hűtőszekrény helyett használták. Nyáron is érdemes alaposan felöltözni. Csúszós, ezért kényelmes cipő viselése ajánlott.

5. RÉSZ Amit én ajánlanék...

Kérlek, ajánlj valami érdekes helyet!

Kedves ~!

Hogy vagy? Engem mostanában nagyon leköt a munka, de jól vagyok.

Idén nyáron ●●-ba fogok utazni. Most útikönyvek segítségével próbálok mindenféle információt

összegyűjteni, de túl sok az érdekesnek tűnő hely, és már nem is tudom, hova lenne érdemes mennem.

Kérlek, áruld el, ha van olyan hely, amit ajánlanál!

Előre is köszönöm.

Amint végelesítem az időpontokat, újból jelentkezem.

Üdvözlettel:

3. téma Egészséges élet

1. RÉSZ Talán a séta lenne a legjobb

Kérdő: Mostanában nem mozgok eleget... El kéne kezdeni valamit mozogni, te mit ajánlanál?

①

Hirano: Mozgás? Ilyenkor általában az a megoldás, ha elmész egy edzőterembe, nem? Az állomás előtti edzőteremben én is tag vagyok, ha belépnél, be tudlak mutatni.

Kérdő: Mit lehet ott mozogni?

Hirano: Hát, súlyzós erősítést, vagy futni a futógépeken... ja, és mostanában csoportos edzéseket is szoktam csinálni, azok is elég érdekesek.

Kérdő: Például milyen csoportos edzések vannak?

Hirano: Én a Body Combatot szeretem, amikor kick bokszt meg karatemozgásokat csinálunk, miközben zenére mozgunk. Nagyon élvezem..

Kérdő: Tényleg?

Hirano: A sima aerobikkal szemben itt mindent bele kell adni, úgyhogy egykettőre vége van annak az egy órának. Mire vége, teljesen leizzadsz, és érzed, hogy rengeteget mozgottál.

Kérdő: Hú, ez érdekesen hangzik.

Hirano: Meg van még Zumba is...

Kérdő: Zumba?

Hirano: Aha, ilyen táncszerűség. Ja, meg jóga is, meg mindenféle más is, nem jössz el egyszer megnézni?

②

Simizu: De eddig nem nagyon mozgottál, talán jobb lenne sétával kezdeni, nem?

Kérdő: Mivel? Sétával?

Simizu: Aha. Lehet, hogy a séta nem tűnik annyira testmozgásnak, de igazából nagyon jót tesz a szervezetnek. Ráadásul nem kell hozzá érzék, bárki tudja csinálni.

Kérdő: Ez igaz.

Simizu: Ráadásul aerob mozgás.

Kérdő: Mit jelent az, hogy aerob mozgás?

Simizu: Hát, például mint a futás, olyan mozgás, amikor szép lassan égeted el a zsírt.

Kérdő: Aha.

Simizu: A sétánál a futással szemben kisebb a sérülés esélye, és ha a szabadban sétálunk, az a stresszt is csökkenti. Amikor reggel a közeli parkban sétálok, egész nap frissnek érzem magam.

Kérdő: Hát, el is hiszem, hogy kellemes.

Simizu: Egyedül is lehet sétálni, de ha mindig ugyanakkor, ugyanazon az útvonalon sétálsz, barátokra is szert tehetsz.

③

Ónisi: Tényleg, és azt tudod, hogy a rádiótorna is meglepően hatásos?

Kérdő: Rádiótorna? Nem is hallottam róla..

Ónisi: Torna, amit a rádióból szóló zongora ritmusára csinálunk, és szerintem minden japán megtanulja az iskolában. Amikor általános iskolás voltam, a nyári szünetben mi is minden reggel összegyűltünk a parkban, ott végeztették velünk.

Hirano: Ja, velünk is.

Simizu: Micsoda emlék...

Ónisi: Igazából az van, hogy sokféle mozgás van benne, úgyhogy azt mondják, az egész testet kiegyensúlyozottan edzi.

Kérdő: Tényleg?

Ónisi: Vannak benne nyújtógyakorlatok is, úgyhogy lazább lesz a tested, és állítólag még a szorulásra is jó.

Min: Ez igaz?

Ónisi: Két változata van, de ha mindkettőt végigcsinálod, akkor is vége van hat és fél perc alatt, úgyhogy nem nehéz minden nap kitartóan csinálni.

Kérdő: Hú, ez jól hangzik.

Ónisi: Én is a Youtube-ról nézem otthon, úgy csinálom.

④

Min: Ha már az otthon végezhető mozgásról van szó, én nemrég vettem a neten egy hasizomerősítő kereket.

Hirano : Ja, azt ismerem!
Kérdező : Az meg mi?
Min : Hát, egy nagyjából ekkora kerék lehet? A két oldalán van két markolat, és... négykézlábra ereszkedsz, két kézzel megfogod a markolatokat, és így görgeted a kereket, közben nyújtózol előre, majd ismét összehúszod magad, és úgy gurulsz vissza.
Kérdező : Hú.
Min : Egyszerűnek tűnik, de igazából nagyon hat az alhasi izmokra.
Kérdező : Alhasi izmokra?
Ónisi : A hasadban lévő izmokra.
Min : És elég párszor előre meg hátra görögni, és máris van hatása. Amikor először próbáltam, csak háromszor tudtam megcsinálni, de másnap rettenetesen fájt a hasizmom, és már abba is majdnem belehaltam, ha felnevettem.
Kérdező : Azta!
Min : Mostanában már nagyjából hozzászoktam. Helyet sem foglal, így a lakásban is lehet csinálni, és könnyen kezelhető. Ajánlom..

2. RÉSZ Milyen diétát csinálsz?

- Saule: Hé, Madoka, csak ennyit eszel ebédre? De miért??
- Madoka: Ja, hát, az az igazság, hogy diétázom...
- Saule: Diétázol? Miért?
- Madoka: Hm, mindjárt itt a nyár, és jönnek a könnyedebb ruhák. Ezért még idejekorán szeretnék fogyni egy kicsit.
- Saule: Tényleg? És, milyen diétát csinálsz?
- Madoka: Hát, reggel kihagyom a reggelit, ebédre csak almát eszem. Este meg csak egy kis salátát eszem, nagyjából ennyi.
- Saule: Hú, ez nem jó. Főleg a reggelit nem szabad kihagyni. Nemhogy egészségesebb lennél, hanem rámeleg az egészséged.
- Madoka: Hú, tényleg?
- Saule: Ráadásul az sem jó a szervezetnek, ha csak zöldséget meg gyümölcsöt eszel. Rendesen kell enni. Kenyeret meg rizst, szóval ilyen hogyhívjákokat.
- Madoka: Szénhidrátokat?
- Saule: Azokat, szénhidrátokat. Ja, meg tojást meg tejet, fehérjét is.
- Madoka: De ha ennyi mindent eszem, hogy lesz abból fogyókúra?
- Saule: Az a fontos, hogy megőrizzed a tápanyagok egyensúlyát, miközben szép lassan csökkented a kalóriát. Egyébként mozogsz is?
- Madoka: Nem, nem igazán...
- Saule: Sportolnod is kell. Úszni, vagy sétálni, ilyen aerizé mozgásokat.
- Madoka: Aerobic mozgásokat? Hát, az az igazság, gondoltam rá, hogy mozognom kéne, de nincs rá időm, és módom sem, hogy elkezdjem.
- Saule: De te egyáltalán nem is vagy meghízva, szükséged van neked egyáltalán fogyókúrára? Miért van az, hogy annyi japán nő van, akik ennyire szeretnék lefogyni? Itt az számít egészségesnek külsőleg, aki nem annyira vékony.
- Madoka: Tényleg? Igazából még csak három napja kezdtem el diétázni, de már nagyon éhes vagyok. Gondolkozni sem nagyon tudok, szerintem nemigen bírom tovább. Rendben, akkor veszek kenyeret!

3. RÉSZ Megszünteti a betegség okát

- Kamola: Okamoto-szan, mit csinálsz?
- Okamoto: Bambusztaposást. Ha így ráállok, akkor a keringésem is javul, és a fáradtság is elillan a talpamból.
- Kamola: Hú, most látom először. Te hoztad?
- Okamoto: Pontosan. Kamola-szan, ismersz valami jó egészségmegőrző módszert?
- Kamola: Lássuk csak, Üzbegisztánban van egy olyan módszer, hogy füstben fürdünk.
- Okamoto: Füstben?
- Kamola: Egy bizonyos isiriq nevű fűvet használunk, ami ilyen... sivatagban növény. Ezt egy kicsit megszártjuk, majd meggyújtjuk, és a füstjében fürdünk.
- Okamoto: Tényleg?
- Kamola: És hát... ez a füst nagyon jót tesz az egészségnek. A megfázástól is megvéd, és ha megbetegedtünk, ez a füst beszívva megszünteti a betegség okát.
- Okamoto: Hú, most hallok róla először.
- Kamola: Az igazat megvallva, én nem szeretem az illatát, ezért nem nagyon használom, de például az anyósom télen gyakran éget isiriqet a házában. Ha meglátogatjuk a gyerekekkel, mindig meglegyezi őket a füsttel, hogy ne betegedjenek meg.
- Okamoto: Hú...
- Kamola: De nem csak betegségekre használják, hanem... arra is, hogy megvédjen a balszerencsétől.
- Okamoto: Tényleg?
- Kamola: Amikor a férjem új autót vásárolt, az anyja egy kis zsákocskába tette az isiriqet, és felakasztotta az autóban, nehogy baleset érje.
- Okamoto: Hüümm.
- Kamola: Mostanában vannak, akik már nem követik ezt a régi hagyományt.
- Okamoto: Hú, ez nagyon érdekes....

4. RÉSZ Ez tényleg hat?

Hat-e a Genkiníru?

- 1: Mostanában nem tudom kipihenni magam, és amikor egy barátomnak elmondtam, milyen furán érzem magam, akkor egy bizonyos kutatóközpont Genkiníru nevű étrendkiegészítőjét ajánlotta. Azt mondta, hogy jól tesz a szervezetnek, de csak akkor hat, ha veszel belőle egy nagyobb adagot, és hosszabb ideig fogyasztod. Ezek tényleg hatnak? Elég drága, úgyhogy elbizonytalanodtam.
- 2: Lehet, hogy egy kicsit úgy érzed majd, javult a helyzet. De ennek a nagy része szerintem csak pszichés, mert elhiszed, hogy jobban leszel, ha iszod.
- 3: A Genkinírut ismerem! Kipróbáltam, és sokkal jobban érzem magam! Csak ajánlani tudom!
- 4: Na, itt a gyártó is... (^v^)——————!
- 5: Úgy tűnik, MLM-es termék. Olyan rendszer, hogy a te vásárlásaid után az ismerősöd kap valami pénzt. Régen az én egyik ismerősöm is csinálta, ilyen túlárzott termékeket akart rámsózni.
- 6: Én régen fogyasztottam, de egy cseppet sem használt. Ez csak pénzkidobás.
- 7: Ez a japánok rossz szokása, hogy ha azt hallják, hogy egészséges, máris ráreptülnek. Hihetetlen, hogy ha a tévében leadják, hogy a nattó jó, másnapra eltűnik az összes a boltból.
- 8: Ha már az egészséges élelmiszerhullámoknál tartunk, volt az a kombucsadivat. Az anyám folyton ezzel a rejtélyes itallal itatott.
- 9: Megvan, ki született Sóvában!
- 10: MLM-nél tényleg sok az ilyen gyanús táplálékkiegészítő. Amikor rákos meg más hasonló súlyos betegekkel elhitetik, hogy ha ezeket isszák, meggyógyulnak, csak a gyengeségüket használják ki, hogy eladjanak nekik ilyen drága dolgokat.
- 11: Mindenekelőtt a táplálékkiegészítőkre támaszkodni eleve hiba. Mielőtt ilyeneket beszédnél, akkor legalább előtte táplálkozz tisztességesen.
- 12: Ha megnézed az összetevőket, kiderül, de ezek lényegében egyszerű vitaminkészítmények. Nem azt mondom, hogy nem hatnak, de lehet, hogy valódi oka van annak, hogy nem érzed magad egészségesnek, szóval szerintem legalább egyszer ki kellene vizsgáltatnod magad egy orvosnál.
- 13: Én elmentem egy egészségügyi kivizsgálásra, és cukorbetegséget diagnosztizáltak nálam, úgyhogy inkább kihagyom.

5. RÉSZ Egészségmegőrző módszerek a világ minden tájáról

Milyen egészségmegőrző módszerek vannak a világban?

noname#178609

A múltkor tévéztem, és a világ minden tájáról mutattak be egészségmegőrző módszereket. A megfázás ellen fogyasztott nyers fokhagymától kezdve egészen különös, számomra érthetetlen módszereket is bemutattak, nagyon érdekes volt.

Kérlek, mondjátok el, hogy milyen egészségmegőrző módszereket ismertek a különféle országokból.

Válaszok

silkroad:

Nálunk, Üzbegisztánban, van egy olyan egészségmegőrző módszer, amihez gyógynövényt használunk. A növényt isiriqnek hívják, és rengeteg nő belőle a sivatagban. Ezt a növényt... kattintson a továbbiakhoz.

kenkootaku:

A múltkor láttam a neten egy olyan módszert, hogy szauna után kiefeküdtek a hóra aludni. A finnek nagyon szeretik a szaunát, odabent felmelegítik a testüket, majd kint... kattintson a továbbiakhoz

4. téma Ha színdarabot szeretnél látni

1. RÉSZ Kabuki, az jó ötlet!

Kelly : Gondoltam, megnézek egy kabukit, amikor legközelebb Japánba megyek, de szerinted milyen? A kabuki.

①

Kitamura : A kabuki nagyon jó ötlet, mindenképpen próbáld ki! Én már rengetegszer voltam, de annyiféleképpen lehet élvezni. A jelmezeket és a sminket öröm nézni, olyan szépek, de a színpadi trükkök is szórakoztatóak.

Kelly : Színpadi trükkök?

Kitamura : A kabukiban forgószínpadot használnak, így ha egy épületet kívülről látunk a színen, egy fordulattal máris a belső térére változhat.

Kelly : Nahát, ez jól hangzik.

Kitamura : És a zene is jó. Többféle japán hangszert használnak, de dobbal játsszák el a szél, a hullámok, sőt a hóesés hangját is.

Kelly : Komolyan? A hó hangját is?

Kitamura : Aztán a színészek játéka is érdekes, mert sajátosan mozognak. A kabukiban férfiak játsszák a nőket is, de tényleg csodálatos, hogy lélegzetelállítóan nőiesek tudnak lenni.

Kelly : Nahát!

Kitamura : Manapság már annyi információ fent van az interneten, szóval, ha indulás előtt utána nézel a sztorinak meg a leglátványosabb/lényegesebb részeknek, két-háromszor jobban fogod élvezni.

②

Nogucsi : Hát, a kabuki? Én láttam egyszer, de nekem nem jött be. Iszonyúan hosszú volt.

Kelly : Hosszú?

Nogucsi : Összesen vagy négy óra. És amit én láttam, abban a színészi játék nem volt túl dinamikus, és szinte végig csak beszéltek, én meg elálmosodtam.

Kitamura : Hát igen, sok múlik azon, hogy mit nézel..

Nogucsi : Ja, és a szöveg Edo-kori nyelvezetű, így azt sem értettem, mit mondanak. Kikölcsönöztem egy fülhallgató audiókalauzt, de még azzal együtt sem értettem. A tánc része mondjuk szép volt.

Kelly : Tényleg?

Nogucsi : Jut eszembe, létezik elvileg egy hagyományostól eltérő, új típusú kabuki, az úgynevezett super kabuki, abban több a mozgás, és látványközpontú a rendezés.

Kelly : Nahát!

Nogucsi : Azt mondják, a szövegét is könnyű megérteni, talán azzal jobban jársz.

③

Szugimoto : Aha, a super kabuki valószínűleg könnyebben emészthető. De Japánban még egy csomó jó dolog van a kabukin kívül is. A Takarazukát ismered például?

Kelly : Takarazuka? Nem.

Szugimoto : A kabukiban minden színész férfi, és a női szerepeket is férfiak játsszák, de a Takarazukában fordítva: az összes színész nő, és a férfi szerepeket is egytől-egyig nők játsszák.

Kelly : Hűha!

Szugimoto : És a nők játszották férfiak iszonyúan jóképűek, csodálatosak, és ha csak egyszer is elmész megnézni, biztos, hogy azonnal rajongójuk leszel.

Kelly : Godolod?

Szugimoto : A történetek is fordulatosak, így nem fogsz unatkozni. Meg van benne ének és tánc, még hozzá pompás és gyönyörű.

Kelly : Nem mondd?

Szugimoto : Szerintem ez is egy olyan előadóművészeti ág, amire méltán lehet büszke Japán.

Kelly : Értem.

Szugimoto : Egyáltalán nem marad alul a kabukihoz képest. Ha jegyet akarsz venni, segítek, szóval szólj nyugodtan!

④

Takagi : Hát, elég nagy ugrás a kabukitól a Takarazuka! Akkor már mit szólnál egy kis kabaréhoz?

Kelly : Kabaréhoz?

Takagi : Kanszai vidékére is fogsz utazni, nem? Kanszai híres a kabaréről.

Kelly : Nocsak.

Takagi: Elsősorban a Sinkigekit ajánlom.
Kelly: Sinkigeki?
Takagi: Hát, ilyen vicceken alapuló színdarabok, bármelyik színházba mész Ószaka Nanba kerületében, minden nap adnak valamit. Na azok tényleg szórakoztatóak.
Kelly: Hű.
Takagi: Mindig van benne egy olyan történetzál, amin talán elpityeredsz, de erre mondják, hogy van benne minden, könnyek és kacagás.
Kelly: Nahát!
Takagi: Ha egyszer megérted ezt "a lüke és a beszólós" szereposztás kultúráját, akkor elmondhatod, hogy igazán értesz a japán kultúrához. Mindenképpen szeretném, ha elmennél megnézni.
Kitamura: Bocs, de nem a kabukiról volt szó?

2. RÉSZ Szerintem élvezni fogod!

- Imai: Katharina, igaz, hogy szereti a klasszikus zenét?
Katharina: Igen, miért?
Imai: Az az igazság, hogy szeretnék elmenni egy igazi operába, amíg Németországban vagyok.
Katharina: Ez jó ötlet!
Imai: Ezért szeretném ha elmondana nekem néhány dolgot.
Katharina: Tessék, kérdezzen bármit.
Imai: Hogyan kell operajegyet venni? Oda kell menni a színház jegyirodájába/jegyárúsító pultjához?
Katharina: Hogy hogyan kell jegyet venni? Hát, a színházban megvenni egyszerű és gyors, de lehet neten is. Akkor a helyünket is ki tudjuk választani.
Imai: Tényleg? De azt sem tudom, milyen darabokat adnak...
Katharina: Azt is megnézheti a honlapon. Utánanézzek? (gépelés hangja) Na, most a hónap első felében a Carmen, a második felében Wagner A walkür-e megy.
Imai: Ó, a Carment ismerem. Az híres, nem igaz? De ha már Németországban vagyok, jobb lenne egy német operát megnéznem.
Katharina: Igen, azt hiszem. Az ilyesminél a legjobb kipróbálni a helyi változatot. A walkür egy kicsit hosszú, de a zene elég drámai hatású, szerintem tetszeni fog. Csak a történet egy kicsit bonyolult, ezért talán érdemes előre felkészülni belőle.
Imai: Értem. És ha lefoglaltam a jegyet interneten, akkor át tudom venni a színház jegyárúsító helyén?
Katharina: Át lehet, de a papírjegy átvétele helyett ki is nyomtathatja otthon a vonalkódot, és azt jegyként használhatja, ha elviszi magával.
Imai: Tényleg? Az kényelmes. Ja, és az operalátogatáskor mindenkinek rendesen kell kinéznie?
Katharina: Az öltözéket kérdezi? Hát, vidékenként változó, néhol estélyi ruhát, formális öltözetet viselnek, de Kölnben egy kicsit lazábbra veszik. A fiatalok között egész lezseren jelennek meg néhányan. De ha már végre eljut oda, szerintem élvezni fogja, ha legalább egy nyakkendőt felvesz, mert jobban beleolvad a környezetébe.
Imai: Gondolja? Köszönöm szépen. Na, akkor vennem kell egy nyakkendőt.

3. RÉSZ A városi színházakban van műsoron (látható)

- Nam: Péntek este munka után elviszem egy vízi bábszínházra.
Ono: Hogy mire?
Nam: Egy bábszínházba, aminek vízi színpada van.
Ono: Hű, a víz tetején játszanak?
Nam: Kis bábok, gyönyörű ruhában táncolnak, és teknősök meg sárkányok is felbukkannak a vízből.
Ono: Hűha!
Nam: Igazából persze a színpad mögött emberek vannak, akik derékig vízben állnak, és úgy mozgatják a bábokat.
Ono: Nahát!
Nam: Több, mint ezer évvel ezelőtt, Vietnám északi falvaiban kezdődött, és... eredetileg a jó termésért imádkoztak vele. Régen csak vidéki ünnepeken lehetett megnézni, de ma már bent a városban is vannak színházak, ahol látható.
Ono: Tényleg?
Nam: És hát... A történetek a vietnámi népmeséken és a falusi életen alapulnak, és hogy is mondjam... Egyszerűek, könnyen érthetőek. Egy óra alatt több mint tíz rövid történetet játszanak, így olyan változatos, hogy nem lehet ráunni... És kevés benne a szöveg, így az is élvezzi, aki nem tud vietnámiul.
Ono: Ühüm.
Nam: Már az is élvezet, ha csak elnézi a bábok mozgását, miközben hallgatja a hangszeres zenét.
Ono: Hű, alig várom!

4. RÉSZ Nagyon kemény világ

Másodikos (lány) vagyok a kisgimnáziumban, és be szeretnék lépni a Takarazukába!

sochan27221:

Másodikos (lány) vagyok a kisgimnáziumban, és be szeretnék lépni a Takarazukába! Nemrég először láttam őket, és eszméletlenül jó volt a főszereplő férfit játszó színész, annyira csodálom, bárcsak én is olyan lehetnék. Belőlem is lehet Takarazuka színész? Soha nem tanultam balettozni vagy énekelni, de attól még lehet belőlem? Előre is köszönöm a válaszokat!

A legjobb válaszok:

y2etmks2:

Takarazienne (Takarazuka előadó) csak azokból lehet, akik elvégezték a Takarazuka Zeneiskolát. A felvételi oda minden év márciusában van, de csak kisgimnáziumot végzett 15 és 18 év közöttiek jelentkezhetnek. Húszszoros a túljelentkezés, annyira nehéz bejutni, hogy azt mondják, "Ami keleten a Tokiói Egyetem, az nyugaton a Takarazuka". Képtelenség megfelelni a követelményeknek, hacsak nem járt valaki szakiskolába, és tanult balettozni meg énekelni. És csak azok állhatnak a Takarazuka színpadára, akik két évig részt vettek a szigorú órákon, és elvégezték az iskolát.

A főszereplőt játszó színészt top starnak hívják. Top star pedig nem lesz egykönnyen valakiből. A Takarazukánál öt csapat van, akiknek külön-külön vannak előadásai, de top star csak egy van mindegyik csapatban. A színházakban és a musicaléknél általában a szindarabhoz alakítják a szereposztást, igaz? De a Takarazukánál ez másképp van. A top star függvényében választanak darabot, és úgy rendezik meg, hogy ő a legjobb arcát mutathassa. Elmondhatjuk, hogy a Takarazuka vonzereje a top star vonzerején múlik. De nem könnyű egy nőnek férfiszerepet játszania, és a legtöbb top starnak jó tíz évbe is beletelik a Takarazuka Zeneiskola megkezdése után, mire eljut eddig a pozícióig. Top star csak olyan tehetséges és alkatilag megfelelő valakiből válhat hosszas erőfeszítések után, akire még fiatalon felfigyelnek, hogy van benne potenciál. A Takarazienne-eknek iszonyúan hosszú út vezet a színpadig. Ráadásul top star csak egy maroknyi részükből válhat. Nagyon kemény világ.

Azt senki sem tudja megmondani, hogy belőled lehet-e top star, vagy sem. Ha tényleg az akarsz lenni, akkor nem itt kéne kérdezősködni.

5. RÉSZ Gyere, és csatlakozz hozzánk!

Nincs kedved eljönni egy vízi bábszínházra?

Nem jössz el a Japán Kulturális Központ középfaladó csoportjával egy vízi bábszínházra? Élvezzük együtt a vietnámi tradíciókat!

Időpont: december 1. (szombat) 17:00-17:50,

Ár: 120.000 don (a jegy ára).

※Utána beülünk egy közeli helyre enni.

A vízi bábszínháznak vízi színpada van, ez egy hagyományos vietnámi bábszínház, amelyben kis bábok táncolnak zenére. A történetek könnyen érthetőek, és érdekes a bábok mozgása, nagy élmény már csak nézni is. Aki szeretné, annak elmeséljük a történetet is. Hívj másokat is, és gyertek! Aki szeretne jönni, vagy kérdése van, írjon az alábbi e-mail címre. Érdeklődni: ●●●@gmail.com

5. téma Ismerős hírek

1. RÉSZ Letartóztatták

①

Bemondó: Ritka majmot találtak Ószaka egyik parkjában.

Gyerek: Őö... annak a fának a tetején csücsült, nagyon aranyos volt.

Háziasszony: Nagyon szép színe volt. Amikor először megláttam, meglepődtem, hogy milyen ritka majom, de végül akkor elkapták?

Bemondó: Most kaptuk a jelenetést, hogy a 22-én, az Ószaka prefektúra Izumisano városának parkjában észlelt "aranszínű majmot" befogta az ószakai rendőrség.

Bemondó: Egy arany piszeorrú majomról van szó, amit gyakran csak aranymajomként emlegetnek. Az ószakai állatkert szakértője szerint az arany piszeorrú majom Kínában és Tibetben élő cercófféle, jelenleg veszélyeztetett fajként tartják nyilván. A behozatalát vagy tartását tiltja a törvény, és az ószakai rendőrség szerint valószínűleg az illegális úton becsempészett majmot háziállatként tarthatták, ahonnan sikerült elszöknie..

②

Bemondó: Ma hajnalban egy rabló betört egy Sindzsuku kerületi kisboltba, de a kiérkező rendőrök letartóztatták. Ma hajnali három óra körül egy maszkos férfi tört be a Tokió Sindzsuku kerületének Jocuja 3-cső részén található éjjelnappaliba. Egy késszerű tárgyat fogott a pénztárban dolgozó férfira, és pénzt követelt, majd a kasszából körülbelül 47.000 jent szerzett meg.

Bemondó: A férfi ezután megpróbált elmenekülni a boltból, de megijedt, amikor meglátta a bejárat mellett felállított halloween-i szellembábut, elesett, és beütötte a csípőjét. Amíg a férfi a földön feküdt, az eladó riasztására a helyszínre érkeztek a rendőrök, és rablás kísérlete miatt ott a helyszínen letartóztatták a férfit. Az elkövető, Jamasita Kazuhiro, egy 48 éves, munkanélküli Sindzsuku kerületből, elismerte az összes vádat, majd hozzátette, hogy "nem számítottam szellemre abban az üzletben. Tényleg annyira megijedtem, hogy megdermesztett a félelem.

③

Bemondó: Megérkeztek a hírek Sinsúból az őszi levelekről. Nagano prefektúra Macumoto városában, az Északi Alpok Karaszava városában most a legpompásabbak az őszi levelek. Tavalyhoz képest idén egy héttel hamarabb öltöztek őszi színekbe a fák, és most a legszebbek. A berkenye élénkpiros és a nyírfák sárga levelei közé olvad a törpe cirbolyafenyőök zöldje, olyan gyönyörű tájat alkotva, akár egy szőttes.

Bemondó: Rengeteg hegymászó gyülekezik Kamikócsitól nagyjából hat órányi járásra, a Hotaka-hegy, az Északi Alpok 2300 méteres csúcsának lábánál, hogy élvezzék a lángszinbe öltözött őszi erdő látványát. A túrázók száma is most tetőzik. A kempingben az őszi természet színei keverednek a tarkabarka, sokszínű sátrak csokrával. Az őszi erdőt a hónap végéig érdemes megnézni.

④

Bemondó: Ma tartják az Aozora Nemzetközi Maratont Szaitama prefektúra Szaitama városában. A futók délelőtt nem sokkal reggel kilenc óra után indulnak a prefektúra hivatala elől, hogy a derült ég alatt végigfussák a 42195 méteres távot. Az idei maratont nyolcszoros volt a túljelentkezés, összesen 24 000 fő vesz részt, köztük meghívott versenyzők és sorsolással kiválasztott civil futók is.

Futó 1: Egy kicsit izgulok, mert most először veszek részt. De biztosan végigfutom!

Futó 2: Kínából jöttem! Alig várom, hogy együtt futhassak a japánokkal!

Futó 3: Igen, ma Anpanmannak öltözve jöttem.

Bemondó: A résztvevők között nagy feltűnést keltettek azok a futók, akik animeszereplő- vagy állatjelmezbe öltöztek. A versenyen 33 országból és régióból mintegy 2000 külföldi futó is részt vett. Fontos szerepet játszottak az idegen nyelveket beszélő önkéntesek, ki-ki az adott ország nyelvén feliratozott sapkában.

2. RÉSZ Állítólag tűz ütött ki

- Nakai: Jó reggelt. Elnézést a késésért.
Takaszu: Jó reggelt. Mi történt? Dugó volt?
Nakai: Igen, belefutottam egy nagy dugóba.
Olena: Ja, láttam a hírekben. Leállították a déli hídon a forgalmat?
Nakai: Leállították a forgalmat?
Olena: Igen, leállították a forgalmat. Állítólag tűz ütött ki.
Takaszu: Aha, én is láttam!
Nakai: Tényleg? Nem is tudtam!
Olena: Valami gyár van a híd alatt, és az a gyár gyulladt ki. Állítólag erős volt a szél, a tűz gyorsan elharapózott, és egészen a hídig terjedt.
Nakai: Hú, tényleg?
Olena: A híradó alapján a gyár teljesen leégett, több mint 10 ember meg is sérült. A tévében láttam, hogy a híd teljesen befeketedett, a tűzoltóautók meg valami habbal vagy mivel szórták be az egészet.
Takaszu: Elég nagy tűzvész volt.
Nakai: Igen, és emiatt volt az a nagy dugó.
Olena: Ez rettenetesen hangzik. De legalább nem kerültél bele a tűzbe.
Takaszu: De egy ilyen nagy tűzvész esetében elég sokáig tart, amíg helyreállítják a hidat, nem?
Olena: Igen. A teljes helyreállításhoz állítólag több, mint fél év kell. Elég bonyolult építési feladat.
Nakai: Ez komoly? Fél év? Ugye csak viccelsz? Ha ez még fél évig eltart...
Olena: Nem, állítólag először egy gyors javítást végeznek el a hídon, hogy legalább az autók tudják használni. Úgy tervezik, nagyjából három hét múlva indítják újra a forgalmat.
Nakai: Még így is három hétig fog tartani?
Olena: Ha három hét alatt megoldják, hogy lehessen közlekedni rajta, az elég gyors.
Takaszu: Hmm... nem tehetsz mást, csak megpróbálsz minél hamarabb elindulni otthonról. Nem fogom olyan szigorúan venni a kezdést, de kövesd figyelemmel a helyzetet, és legyél óvatos, amikor munkába jössz.
Nakai: Ez nem lehet igaz...

3. RÉSZ A helyi önkormányzat honlapján láttam...

- Jake: Tudtátok? Nemsokára állítólag fizetni kell azért, hogy kidobhassuk a szemetet.
Anya 1: Jé? Tényleg?
Jake: A helyi önkormányzat honlapján láttam, hogy jövő évtől kezdve megváltozik a szemétyűjtés módja.
Anya 2: Megváltozik?
Jake: A háztartási éghető szemetet egy direkt erre való szemeteszákban kell majd kidobni.
Anya 1: Micsoda?
Jake: A szemeteszákokat a bevásárlóközpontokban meg boltokban lehet majd megvenni, és állítólag a mérettől függően változik az áruk. Ha nem ilyen zsákba tesszük, nem fogják elvinni a szemetet.
Anya 1: Tényleg?
Jake: A papírt meg a műanyagpalackot meg az ilyen újrafelhasználható dolgokat már korábban is a többi éghető szeméttől elkülönítve kellett kirakni.
Anya 2: Ez igaz.
Anya 1: Ugye?
Jake: De, úgy látszik, sokan vannak, akik nem szortíroznak, és egyben dobják ki... Azt írták, ezért lett fizetős az éghető szemét, hogy az újrafelhasználást támogassák.
Anya 1: Tényleg?
Jake: És hát... a részleteket állítólag majd a város küldi ki egy tájékoztató füzetben. Hát, macerás, de ha szét kell válogatni, hát szét kell válogatni.
Anya 2: Egyetértek.

4. RÉSZ Nagy érdeklődést vált ki egy külföldi turistáknak készített új applikáció

Itt vannak a legújabb japán látnivalók! Mindenki a rendszeresen Japánba járó turistáknak szánt NippoNavigation applikációról beszél

A Japánba látogató külföldi turistáknak szánt applikáció, a NippoNavigation beszédtema lett. Az alkalmazás, amelynek célja, hogy a Japánba látogató külföldiek még mélyebben megismerjék az országot, és hogy még többféleképpen élvezhessék a japán útjukat, információkat tartalmaz helyekről, amelyek eddig rejtve maradtak a külföldi turisták előtt, továbbá vásárláshoz felhasználható kuponokkal, és Japánról szóló cikkekkel is szolgál.

A külföldiek japán útja hagyományosan a híres turisztikai látványosságok, a tradicionális kultúra, a japán konyha és a vásárlás köré szerveződött. De egyre nagyobb azoknak a külföldieknek a száma, aki nem először jár az országban, hanem már másodszor, harmadszor térnek vissza. Köztük mostanában egyre látványosabb az a szegmens, akik mélyebben meg szeretnék érteni Japánt, vagy meg szeretnék ismerni az ország sokszínűségét, esetleg a kortárs japán kultúrát szeretnék megtapasztalni. Ezeknek a turistáknak a számára nem elegendők a szokásos információk a híres látnivalókról és a hagyományos kultúráról. A NippoNavigation olyan turistákat céloz meg, akiket nem elégít ki ugyanannak a japán utazásnak a megisméltése, hanem szeretnék felfedezni Japán újabb arcát.

A látnivalókról szóló információk között természetesen találunk információt a leghíresebb nevezetességekről is, de olyan "titkos" éttermekről, kocsmákról és eseményekről is, ahová csak a helyiek járnak. Bemutatnak olyan külföldiek körében híres helyeket is, mint a bagolykávézó, vagy ahol nindzsának lehet beöltözni. Akiket a vásárlás érdekel, azok találhatnak a népszerű elektronikai üzletekben vagy gyógyszertárakban beváltható kuponokat is. Rengeteg Japánról szóló cikk is van benne. A cél, hogy kiszolgáljanak mindenfajta olyan igényt, amelyre az eddigi útikönyvek nem voltak képesek.

Az alkalmazást valóban kipróbálok szerint az alkalmazás "a korábbiaktól eltérő utazási élményt nyújt", és segítségével "megváltozott a Japánról alkotott képem", valamint olyan kérések is érkeztek, hogy "szeretnék megnézni az átlagos japán emberek életét", vagy "hogyan lenne, ha többfajta kupon is lenne".

Az applikáció angolul, kínaiul és koreaiul érhető el. Illetve döntöttek a thai és az indonéz nyelv támogatása mellett, úgyhogy hamarosan öt nyelven lesz elérhető. Jelenleg az alkalmazás csak Tokió 23 kerületében, Kiotóban és Ószakában érhető el, de a jövőben bővíteni akarják.

5. RÉSZ Hírek megosztása

Találtam egy érdekes alkalmazást. Ezzel sokkal élvezetesebb lesz a japán utazás!

Ugye azok, akik nem először járnak Japánban, a következő útjuk során szívesen megnéznének többet is, nem csak a kabukit meg a szusit, hanem például egy olyan kocsmát, ahova az átlagos japánok járnak.

Ezzel az applikációval az ilyen alig ismert helyekről szerezhetünk tudomást.

Én is voltam már Japánban, de ha még egyszer lenne esélyem elmenni, akkor ennek az applikációnak a segítségével ki szeretném próbálni, milyen egy kicsit másfajta japán utazás.

Szerintem mindenképpen próbáljátok ki!

6. téma Ez kéne!

1. RÉSZ Enélkül nem tudok élni

Jóko: Hű, nézzenek oda, így vágod fel az almát? Érdekes.

Monica: Ja, ez? Almavágó. Jó, mi?

Kérdező: Japánban nincsen ilyen?

Jóko: Nem, most látom először.

①

Monica: Úgy látszik, Japánban nem nagyon használják. Amikor Japánban tanultam, és almát akartam enni, akkor égen-földön kerestem egy ilyen vágót, de sehol sem árulták. Amikor elmagyaráztam a japán ismerőseimnek, csak annyit mondtak, hogy egy almát simán fel lehet vágni egy konyhakéssel.

Tomoko: Hát, szerintem is...

Monica: De ezzel még könnyebb, a kezed sem lesz koszos, és biztonságos, még a gyerekek is használhatják. Én elég ügyetlen vagyok, a késsel sem bánok valami jól, úgyhogy nekem nagyon hasznos.

Jóko: Értem.

Monica: És mivel végül Japánban sehol sem találtam, az anyámat kértem meg, hogy küldjön egyet otthonról.

Kérdező: Hű, ennyire fontos volt?

Monica: Igen. Régen szinte senki sem tudta, hogy létezik ilyen eszköz.

Jóko: El tudom képzelni.

Monica: Most már Japánban is meg tudod venni, például a százejenes boltokban.

Manami: Tényleg? Én még nem láttam senkit, aki használná.

②

Jóko: Viszont fordítva is nagyon sok olyan eszköz van, ami Japánban elterjedt, itt meg még csak nem is hallottak róla.

Kérdező: Például?

Jóko: Például, amikor múltkor Japánban jártam, vettem egy ilyet.

Kérdező: Hű, ez meg mi?

Jóko: Ez egy antisztatikus kulcstartó.

Manami: Ja, ezt ismerem!

Kérdező: Mi? Milyen kulcstartó?

Jóko: Antisztatikus. Hmm... Mondjuk száraz, hideg téli napokon néha fájdalmas áramütést érzel, ha hozzányúlsz az autó vagy a lakás ajtajához, ugye? Az ellen van.

Kérdező: Tényleg? Hogyan?

Jóko: Ha ezzel a végével hozzáérsz a kilincshez, itt felgyullad egy lámpa, jelezve és elszívva a statikus elektromosságot. Utána már hozzá lehet érni a kilincshez, nem fog megrázní.

Kérdező: Hű.

Monica: Hmm.

Jóko: Itt még szárazabb a tél, mint Japánban, én meg utáltam, hogy mindig megrázom magam, ha hozzáérek az ajtóhoz.

Manami: Ezt megértem.

Jóko: De amióta ezt használom, egyszer sem fordult elő, úgyhogy sokkal könnyebb lett a dolog. Itt is kerestem mindenfelé, de úgy látszik, sehol sem árulják.

③

Manami: Tényleg, rengeteg olyan japán dolog van, ami nélkül gondban lennénk. Nekem ilyenek a gyógyszerek, a sampon, a kézkrém, amikhez már hozzászoktam, úgyhogy megveszem Japánban, és idehozom magammal.

Kérdező: Tényleg? Nem nagyon bonyolult?

Tomoko: Én is így vagyok vele, pláne a gyógyszerekkel.

Manami: Ugye? Én a Kakkontón kívül nem tudok más megfázás elleni gyógyszert használni.

Kérdező: Kakkonto? De miért?

Manami: Hát, mert hagyományos kínai gyógyszer, kíméli a testet, mellékhatása sem nagyon van. Akkor a leghatásosabb, amikor épp csak elkaptad a náthát.

Kérdező: Épp, hogy csak elkaptad?

Manami: Igen, amikor a tested egy kicsit fáradt, fáj a fejed, és azt gondolod, talán náthás lettél, akkor kell beszélni a Kakkontót, és másnapra biztosan elmúlik.

Jóko: Ez nem csak ilyen pszichés dolog?
Manami: Hát, lehet, hogy csak az, mégis nagyon sok külföldön élő japán van, aki képes Japánban megvenni, és kihozni magával a Kakkontót.
Kérdező: Hű, tényleg?

④

Tomoko: Nekem a méretekkel van a legnagyobb problémám. Például cipőméret. Itt egyáltalán nincs az én méretemben cipő. A méretem 22,5 centi, de itt nincsenek ilyen méretű emberek, mindig azt mondják, keressek gyerekcipőt.

Kérdező: Hű.

Manami: Velem is ugyanez van.

Tomoko: Hogy nézne ki, ha gyerekcipőt viselnénk. Ja, meg a fogkefe.

Jóko: Ja, tényleg.

Manami: Nagyon nagyok, ugye?

Tomoko: Igen, az itteni fogkeféknek óriási a feje. A kisebb, kompaktabb fejekkel szerintem könnyebb fogat mosni.

Monica: Hű, tényleg?

Tomoko: Igen, ezért veszik meg sokan Japánban, és hozzák magukkal, vagy küldetik ki a barátaikkal.

Kérdező: Tényleg?

Tomoko: Ha én néha hazlátogatok Japánba, először is fogkefét veszek, majd indulok cipővásárlásra [nevet]

2. RÉSZ Imádom a takojakit

- Aki: ...rendben, találkozunk a jövő hónapban!
- Pamela: Igen, alig várom.
- Aki: Ja, tényleg. Ha szeretnéd, hogy hozzak valamit Japánból, csak szóljál. Megveszem neked.
- Pamela: Hmm... köszönöm, ne is törődj vele.
- Aki: Ugyan. Hiszen egy hétig nálad laktam, ez a legkevesebb.
- Pamela: Aha. Hát, ami azt illeti, van valami, amire most nagyon vágyom, nem tudom, hogy megkérhetnélek-e.
- Aki: Mi az? Mondd, mondd el!
- Pamela: Hát, nem vennél nekem egy takojakisütőt?
- Aki: Mit? Egy takojakisütőt? Tényleg ezt szeretnéd?
- Pamela: Igen. Én imádom a takojakit. Itt van polip is, szósz meg bonítópelyhet lehet venni a japános üzletekben. De persze takojakisütőt sehol sem árulnak.
- Aki: Hú, tényleg?
- Pamela: Online is néztem mindenfélét, és úgy néz ki, nem csak takojakit, de ajillót is meg fánkot meg mindenfélét lehet benne készíteni.
- Aki: Hmm... értettem. De nagyon sokféle takojakisütő van ám.?
- Pamela: Aha. Olyat szeretnék, amivel egyszerre húszat lehet sütni. Ja, meg van gázos meg elektromos is, de én elektromosat szeretnék.
- Aki: Elektromosat, értem. De tudod itt használni a japán eszközöket?
- Pamela: Igen. A feszültség különbözik, de semmi gond, mert van átalakítóm. Ja, és esetleg, ha árulnak, akkor vennél hozzá takojaki-forgatót is?
- Aki: Takojaki-forgatót? Az meg mi?
- Pamela: Hát, ilyen pálca, amit takojakisütéskor használunk, bambuszpálca helyett. Puha anyagból készült, így nem sérti fel a sütőlapot.
- Aki: Hmm. Hát, megpróbálok találni. De a takojakisütők nem nagyon nehezek és nagyok?
- Pamela: Szerintem 1 kg körül lehet. Hogy milyen nagyok? Hát azt nem tudom. Ha nagyon nagyok, bocsánat.
- Aki: Rendben.

3. RÉSZ Egyediek, úgyhogy szerintem tetszeni fog az embereknek

- Ikezu: Szeretnék venni valami egyiptomi ajándékot, mit ajánlanál?
- Said: Hm... Ajándékot? Nagyon sokféle van, de mit szólnál a papirusz könyvjelzőkhöz, vagy valami ilyesmihez?
- Ikezu: Könyvjelzőkhöz?
- Said: Ősi egyiptomi fáraók vannak rajta, meg hieroglifák, meg, hogy is mondják japánul? Sókei modzsik? Díszítik, olcsók, és bárkinek oda lehet őket ajándékozni.
- Ikezu: Ez jól hangzik.
- Said: Ha meg valami más egyiptomosat szeretnél, akkor ott vannak a parfümösüvegek is.
- Ikezu: Parfümösüvegek?
- Said: Szép színes üvegek, a design meg ezeregyéjszakás, úgyhogy a japánok kis díszekként vásárolják őket.
- Ikezu: Tényleg?
- Said: Ha pedig hasznos ajándékot szeretnél, akkor én személy szerint az egyiptomi gyapotból készült törülközőket ajánlom. Jó nedvszívók és, öö, könnyűek, ha egyszer kipróbálsz, nem akarsz majd mást használni.
- Ikezu: Hűű
- Said: Ételből is sokféle van, például mit szólsz a datolyával töltött csokoládéhoz? Nagyon egyediek, és szerintem az emberek örülnek neki. Sokan veszik például ajándéknak a céges kollégáknak.
- Ikezu: Tényleg?
- Said: Ha elmész a bazárba, sokféle ajándék közül válogathatsz, de ha szeretnéd, örömmel elkísérlek.
- Ikezu: Köszönöm, az nagyon jó lenne.

4. RÉSZ Jó értékeléseket kapott, úgyhogy...

Elektromos takojakisütő 24 lyukkal, eltávolítható sütőlappal. 1200 W, nagy teljesítmény!!

Termékleírás

Ár: 5400 jen (áfával és szállítással)

A sütő mérete: szélesség 36 cm x hossz 24 cm x magasság 7,5 cm

Súly 1,55 kg

Vezeték hossza: 1,2 m

- 1200 W, nagy teljesítmény!! A magas hőfokon finom takojaki süthető!
- Nem tapadó, teflonbevonatú sütőlappal
- Kényelmes hőszabályozó funkcióval! Kezdők számára is könnyen használható.
- Az eltávolítható sütőlapot könnyű elmosni
- Ajándéknak is tökéletes! A termékhez díszcsomagolás kérhető

A termék vásárlóinak értékelései Átlagos értékelés 4,35

★★★★☆ **Ropogós és puha takojaki!**

Most csináltam először takojakit, de sikerült olyat finomat sütnöm, ami kívül ropogós, belül pedig puha!

Ráadásul magas hőmérsékleten egykettőre megsülnek, úgyhogy takojaki-partikra is ideális. A tészta nem ragad a sütőlaphoz, és a végén a takarítása is egyszerű. Az egyetlen hátránya, hogy a magas hőmérséklet miatt sok áramot fogyaszt. Nálunk levágta a biztosítékot. Ha nem kapcsolom le a többi elektromos készüléket, nem tudom használni. Ezt leszámítva nagyon elégedett vagyok!

★★★★☆ **Csalódás...**

Nagy reményeket fűztem hozzá a jó értékelések miatt... Jó, hogy a sütőlappal eltávolítható, de nagyon zörög. Sütés közben megbillent a sütőlappal, majdnem megégettem magamat. Nem engedem, hogy a gyerekeim süssön rajta, mert túl veszélyes. Ráadásul nem süt egyenletesen, a melegebb részeken túlsüti, az alacsonyabb hőfokú részekben meg nyers marad. Valószínűleg az elektromosnál tényleg jobb a gázos változat. Összefoglalva, szerintem 5000 jent nem ér meg..

★★★★☆ **Ajándéknak is kiváló**

Egy külföldi barátomnak vettem ajándékba. Csomagolást is kértem hozzá, és megdöbbenően szépen megcsinálták!

Szerencsére a barátom is nagyon örült, amikor megkapta. Ráadásul az ára is barátságos. A kiszállítás is gyors volt. Öt csillagot is adnék, de mivel én magam nem használtam, ezért -1.

★★★★☆ **Még a kanszai anyósom is elégedett volt**

Gondolkoztam egy sokkal olcsóbbon is, de végül ezt vettem. Olyan takojakit lehet vele sütni, hogy még a kanszai anyósom is elégedett volt vele. A hőfok állítható, elég sütéskor az erősre kapcsolni, majd evéskor a melegítésre, nagyon kényelmes. Az eltávolítható sütőlappal könnyen tisztítható!

Egy baja van, a vezeték túl rövid. Ha az ebédlőasztalon akarunk sütni, ahhoz szükség van hosszabbítóra. Vettem hozzá egy nejlont takojakiforgatót is. Érdemes ezt használni, hogy ne sértsük fel a sütőlapot.

A termék visszaküldéséről

Tisztelt ●● Bolt!

XY vagyok.

Szeptember 24-én megrendeltem a honlapjukról a Japán konyha alapjai című DVD-t (rendelési szám: 972516).

Tegnap meg is érkezett a csomag. A honlap leírása szerint a DVD "használt, de újszerű" állapotú, viszont a DVD, amit kaptam, olyan karcos volt, hogy nem tudtam lejátszani.

Vissza szeretném küldeni. Kérem, írják meg, mi a teendőm.

Üdvözlettel,

7. téma A kedvenc filmem

1. RÉSZ Nem fog kimenni a fejedből

Kérdező: A jövő héten kezdődik a japán filmfesztivál. Olyan sok van, hogy elbizonytalanodtam. Melyik filmeket ajánlod?

①

Jamamoto: Na várj csak, a mostani felhozatalból én semmiképpen nem hagynám ki a Kuroszava-filmeket. A Szugata Szansiró meg a Ran-Káosz persze nagyon jók, de ha engem kérdezel, én az Élni (Ikiru) címűt választanám.

Kérdező: Nahát, az milyen film?

Jamamoto: Ez egy nagyon visszafogott film.

Kérdező: Hogyhogy visszafogott?

Jamamoto: Ellentétben más Kuroszava-filmekkel, hiányoznak belőle a kardos csetepaték meg egyéb harcművészeti akciójelenetek, és a történet sem igazán viharos. De ez a film jó ideig nem fog kimenni a fejedből.

Kérdező: Milyen értelemben?

Jamamoto: A főszereplő egy átlagos hivatalnok, de egy napon megtudja, hogy rákos, és meg vannak számlálva a napjai. És akkor kitalálja, hogy szeretne valamit kezdeni a hátralévő életével, és le akar valamit tenni az asztalra.

Kérdező: Nahát.

Jamamoto: Simura Takasi játssza, örületesen jól. A híres hintás jelenet igazán könnyfakasztó.

Kérdező: Tényleg?

Jamamoto: Régi, de nagyon jó alkotás.

Kérdező: Hát, szívesen megnézném.

②

Marujama: Ja, az Élni? Az nagyon jó. De van ám ezek között új is, ami jó.

Kérdező: Melyik?

Marujama: Például ez a Hula Girls.

Kérdező: Igen?

Maeda: Ja, az? Aha.

Marujama: Ugyanolyan típusú film, mint a Sumo Do, Sumo don't, vagy a Waterboys, szóval van benne némi szupokon...

Kérdező: Szupokon?

Marujama: Igen, ilyen "életem a sport"-jellegű sztori, és kellemesen el lehet rajta érzékenyülni.

Kérdező: Kellemesen érzékenyülni?

Marujama: Hát, mindegyik úgy kezdődik, hogy valakinek nagyon nem megy valami, aztán az erőfeszítéseinek köszönhetően a végén sikerrel jár.

Kérdező: Aha.

Marujama: Hiába tudod, hogy erre a kaptafára húzták fel, attól még végigizgulod, meg különben is megható látni másokat, ahogy küzdenek valamiért.

Kérdező: Hát igen.

Marujama: Ez a Hula Girls arról szól, hogy egy vidéki termálfürdőben hula táncosokat képeznek...

Kérdező: Micsoda, Japánban hula táncosokat?

Marujama: Igen. Talán az mélyíti el a történetet, hogy megtörtént eseten alapul. A vége igazán megható és örömteli, szóval mindenkinek ajánlom.

Kérdező: Erre is kíváncsi lettem.

③

Maeda: Akármilyen meglepő, én a Crayon Sincsan ajánlom.

Kérdező: Sincsan?

Maeda: Azt gondolod róla, hogy csak gyerekeknek való, igaz?

Kérdező: Pedig nem?

Maeda: A film legalábbis egyáltalán nem. Főleg a most bemutatandó 'Vihart kavaráó örület - A hadakozó fejedelmek csatája' címűről mondják, hogy mestermű, a Crayon Sincsan sorozat legjobbja.

Kérdező: Tényleg? Nahát!

Maeda: Annyira jól megcsinálták, hogy a felnőttek számára is élvezhető.

Kérdező: Pontosan miért?
Maeda: Ez egy időutazós sztori, amiben Sincsan a családjával visszautazik a hadakozó fejedelmek korába, így Sincsan meséjébe beleszövik a samurájok meg a nemes kisasszonyok drámai történeteit, amiktől annyival mélyebb lesz a mondandója, hogy még el is sírhatjuk magunkat rajta.
Kérdező: Komolyan?
Maeda: Ráadásul a rendezés is fenomenális. Igazság szerint egyszer kikölcsönöztem a DVD-t a gyerekem kedvéért, és megnéztem vele, de a vége az lett, hogy nekem, a szülőnek potyogtak a könnyeim...
Kérdező: Nahát, annyira megható?
Maeda: Igen, szóval előítéletek nélkül, ülj csak be rá!

④

Mijazaki: Az animék sem rosszak, de ezek közül én a Godzillára szavazok.
Maeda: Hogy? A Godzillára? De hát az az a szörnyes sztori, nem?
Mijazaki: De. Igazából az egy sorozat, és többféle Godzilla-film van, de ez az 1954-es első, színvonalát tekintve össze sem hasonlítható a többivel.
Kérdező: Pontosan mit takar, hogy más a színvonala?
Mijazaki: Hogy nem egy sima szórakoztató film, hanem komoly üzenetet hordoz, például átjön belőle egy felhívás a háború és az atomkísérletek ellen.
Kérdező: Hú.
Mijazaki: A képek is hihetetlenül jók, hiszen egy olyan korban készült, amikor még nem létezett számítógépes grafika, csupán a speciális effektekre hagyatkozhattak, de mégis lenyűgözőbb, mint a számítógéppel készült anyagok.
Kérdező: Tényleg?
Mijazaki: Ja, és az első húsz percben egyáltalán nem jelenik meg a színen Godzilla, így csigázzák fel az érzelmeket (generálnak félelmet), hogy aztán amikor végre felbukkan, majd' szívbajt kapjál. Mindenképpen nézd meg!
Kérdező: Húha.

2. RÉSZ A sajátos színészi játék tetszett benne

- Thongkhanh: Nem volt rossz ez a Kamome Kifőzde.
- Azusza: Nem? Mi tetszett benne?
- Thongkhanh: Valahogy az egésznek a hangulata. Meg a színészek sajátos játéka. Különösen Moita... Motai... Maszako, ugye? Lehetett érezni a jelenlétét.
- Azusza: Igen, a színészi játék jó volt... De a magam részéről kicsit untam. Vagyis hát ennek lényegében nem is volt története, nem? Nem pörgött fel sehol a sztori.
- Thongkhanh: Hát igaz... De talán pont ez a jó benne. Valahogy olyan jókedvem kerekedett tőle. Meg a finn tájak is tetszettek. Mintha valami festményt nézegettünk volna.
- Azusza: A képi világa, az igen. De a történetnek nem volt tetőpontja, és a téma sem olyan, amin mélyebben el kellene gondolkodni. Csupán a kifőzde mindennapjait követjük nyomon. Nekem ez kevés volt.
- Thongkhanh: Igen? Pedig szerintem direkt nem tettek bele kiugróbb jeleneteket. Nem kell sírni meg félni, izgulni rajta, de a különféle emberi kapcsolatok... Szóval az interakciók rendesen ki vannak dolgozva. Olyan jó érzés töltött el, azt hiszem, nagyon ellazított, hogy láttam.
- Azusza: Hát, lehet. Én mondjuk egy "külföldön boldogulni próbáló japán hányattatásai"-jellegű filmre számítottam, és hát eléggé benéztem.
- Thongkhanh: Aha, értem.
- Azusza: De volt egy csomó jelenet, ami tetszett. Például, amikor Szacsie és Midori először találkoznak.
- Thongkhanh: Ja, amikor a könyvesboltban nekiállnak egy anime-dalt énekelni? Na, azon jót röhögtem.
- Azusza: Aztán amikor vége lett, nem úgy voltál vele, hogy "Mi? Ez a vége?"
- Thongkhanh: De, azt én is így éreztem. De aztán azt gondoltam, hogy amiatt telt el olyan hamar az idő, mert úgy beszippantott a film világa.
- Azusza: Hát az is lehet.
- Thongkhanh: Azt hiszem, ez az a film volt, amit szívesen megnéznék még egyszer, vagy inkább még akárhányszor.

3. RÉSZ Azt hiszem, ezt nevezik örökzöld remekműnek

- Aoki: Lane-szan, láttál mostanában valami filmet?
- Lane: Láttam a Római vakációt a hétvégén otthon. Az mindig tetszik, akárhányszorra látom.
- Aoki: Jaj, azt én is szeretem! Tök jó film.
- Lane: Mindenekelőtt Audrey Hepburn egyszerűen gyönyörű. Hm, amikor a hercegnő szerepét játssza, akkor elegáns, amikor az átlagos lányt, akkor pedig elbűvölő.
- Aoki: Egyetértek.
- Lane: Gregory Peck is szuper volt az újságíró szerepében. A történet kicsit olyan, mint egy mese, de azért fordulatokban gazdag.
- Aoki: Igen, szerintem is.
- Lane: Végigizgultam, hiszen egyetlen napba, egy római vakáció napjába van belesűrítve kettejük találkozása, a kalandjaik, a szerelem és az elválás.
- Aoki: Hát igen.
- Lane: És Róma utcáit is jó volt nézni a filmben. A régi romokat, a templomokat... Tisztára úgy érzi az ember, mintha velük sétálgatna a városban.
- Aoki: Aha, igen. Van kedvenc jeleneted?
- Lane: Hát, a legjobban azt a jelenetet szeretem, amikor elválnak egymástól.
- Aoki: Aha.
- Lane: Csak nézik egymást némán. A hercegnő mosolyog, de könnyek ülnek a szemében. Átjön, hogy mit érezhetnek, nagyon megható. Ezt nevezik örökzöld remekműnek.
- Aoki: Kedvem támadt megnézni még egyszer!

Hula Girls

Háttérsztori és magyarázat a filmhez

Sóva 40. évében (1965-ben), amikor elkezdődött az átállás a kőszénről a kőolajra, Fukusima tartományban egy kis bányászváros megmentése érdekében létrehozták a Dzsóban Hawaii Központot. Fő attrakciójának egy hula táncshow-t szántak, amelynek sikeréért rengetegen küzdöttek. Róluk szól ez az igaz történeten alapuló, megható film. Nem csak a főszereplő, Macujuki Jaszuko, hanem Aoi Júék is nagyszerű alakítást nyújtottak a hula táncosok szerepében. A szereplők hula tánca is... továbbolvasok.

Ezen a sztorin mindenki meg fog hatódni!

Ahogy azt vártam, nagyszerű film volt! A sztori maga elég tipikus (?), miszerint tök béna vidéki lányok, akiknek megvan a maguk baja, teljes erőbedobással küzdenek, míg végül profi táncos nem válik belőlük. Viszont tele van szuper jelenetekkel, eléggé megríkat. Én személy szerint akkor bógtem el magam, amikor a lányok a hula táncsal fejezik ki könnyek között az érzéseiket, hogy visszatartsák a tanárt, aki vissza akar menni Tokióba. A szereposztás is zseniális volt! Aoi Jú mosolya csodálatos, és hozzá nagyon illik egy olyan szerep, amiben egy ártatlan, teljes erejéből küzdő karaktert alakít. A zárótáncban is remek volt. A hulatáncban szerepét játszó Macujuki Maszako játéka is nagyszerű volt, ahogy a kritika is megírta. A mellékszereplők is mind egyedi alakítást nyújtottak. Örültem volna, ha Aoi Jú karakterén, Kimikón kívül a többi hulatáncosnak kicsit több jutott volna a reflektorfényből.

Lépten-nyomon ilyen sztorikba ütközünk...

Hát nem voltam elragadtatva ettől a filmtől.

Hétköznapi lányok, akik életükben nem táncoltak, sok-sok gyakorlással végül eljutnak a sikerig. Közben a tanárukkal és egymással is szorosabbra fűzik a viszonyt. Idővel a szülők is engedékenyebbek lesznek, akik az elején elleneztek a dolgot, mert látják, hogy a gyerekek mennyire belead mindent. Állítólag valós történeten alapul, ebből a szempontból meg tudott hatni.

Csak hogy minden történetyszál olyan volt, mintha már láttam volna valahol... Ráadásul a hulatáncórákat annyira nem ábrázolták részletesen, szóval úgy tűnt, mintha seperc alatt megügyesedtek volna.

Annyira nem jött át, hogy mennyit küszködtek a gyakorlással, és a végső táncjelenetbe sem tudtam igazán beleélni magam.

Azért ilyen meggyőző, mert igaz történeten alapul

Egy olyan korban, amikor még zavarbaejtőnek találták a hula táncot, pont abba kezdenek bele a lányok egy bányászfaluban. És ott vannak az emberek, akik ellenzik a Hawaii Központ építését, pedig nemsokára bezárják a szénbányát, és lehet tudni, hogy a kőszén korszaka leáldozott.

Minden korban szemben állnak egymással azok, akik nyitottak az újra, és azok, akik nem akarják elfogadni az újat. Lassan azonban hajlanak a megértésre azok a bányászok is, akik kezdetben elleneztek a Hawaii Központ létesítését, mert meghatja őket a lányok mosolya és igyekezete. Ebből érződik, hogy már "új szelek fújnak". Ezt a leghatározottabban az a jelenet mutatja meg, amikor Kimiko anyja, aki semmiképpen nem akarta elismerni a hulatáncosokat, elkezd együttműködni a Hawaii Központtal, mondván, hogy "én azt hittem, munkának azt nevezzük, amit összeszorított foggal is elvégzünk, ha megszakadunk is. De végül is miért ne létezhetne mosolygós munka, amivel örömet szerzünk másoknak?". Ennek a jelenetnek is az adja a súlyát szerintem, hogy valós történeten alapul.

A film hatására elgondolkoztam azon, hogy a kor, amiben most élünk, mennyi mindenki fáradtságos munkájának köszönhető.

Topic 8 Tömegközlekedés a városomban

1. RÉSZ Megint késik a vonat

Kérdező : Jaj, már megint késik a vonat. Azt mondták, húsz percet.
Sindzsi : Már megint?
Kóta: Hát ez van.

①

Naoko : Ebben az országban komolyan nem lehet számítani a vonatokra. Az a ritka, ha menetrend szerint megy.
Salina : Ez igaz.
Kérdező : Jaj.
Naoko : De nem csak az, hanem olyan is előfordul, hogy megváltozik hirtelen a célállomás, amikor már fent vagy a vonaton.
Sindzsi : Ja, megesik az is.
Naoko : A múltkor például menet közben egyszer csak leszállították, hogy "Ennek a vonatnak ez lett a végállomása. Mindenki szálljon le!", és a hideg peronon több, mint fél órát kellett várnunk a következő vonatra, hát én úgy voltam vele, hogy szálljanak már le rólam.
Salina : Hú, az pech.
Naoko : Plusz itt rengeteget sztrájkolnak! A múltkor egy teljes napig nem járt a vonat, az egész napi program mehetett a levesbe.
Kérdező : Mi, Japánban nincsenek sztrájkok?
Naoko : Szinte soha nincsenek. Itt meg annyira gyakran sztrájkolnak, hogy legszívesebben beszólnék, hogy hát most fejeztétek be az előzőt!
Kóta: Bizony.

②

Salina : Igen, teljesen más, mint Japánban. Azt hiszem, itt fel sem merül, hogy menetrend szerint kéne járnia a tömegközlekedésnek.
Naoko : Komolyan?
Kérdező : Meglehet.
Salina : Én Japánban pont ezen lepődöm meg.
Naoko : Micsodán?
Salina : Hát azon, hogy ha csak három percet is késnek, máris egyfolytában elnézést kérnek a hangosbeszélőben a vonaton, hogy "Elnézést kérünk a késésért". Hihetetlen.
Kérdező : Ez igaz?
Naoko : Hát, előfordulhat.
Salina : Tavaly, amikor Japánban jártam, épp jött a tájfun, és másnap a vonaton elnézést kértek, hogy előző nap a tájfun miatt összezavarodtak a vonatindulások. De könyörgöm, a tájfun miatt! Ezen a szinten ez már egy kicsit túlzás, nem?
Naoko : Hát, ebben lehet valami...

③

Sindzsi : Ja, ahhoz képest itt a közlekedés is és az utasok is meglehetősen ráérősek. Mit nekik öt vagy tíz perc késés. Az az érzésem, hogy tényleg nem tartják rossznak, ha az ember késik.
Salina : Ez igaz.
Kérdező : Igen, ez így van.
Sindzsi : A múltkor például utaztam a buszon, és az egyik megállónál leszállt a vezető, és elment valahová. Aztán vagy tíz percig elő sem került... Már nem tudtam, mi történhetett, mire megjelent egy szendviccsel a kezében :) Gondolom ebédet vett magának egy közeli boltban, de iszonyúan meglepődtem.
Kóta: Nem semmi.
Kérdező : Nahát, Japánban ilyen nem fordulhat elő?
Sindzsi : Munkaidőben biztos nem. De akkor megkérdeztem a mellettem ülőt, hogy "Hihetetlen, nem?", mire ő azt felelte, hogy még mindig jobb, mintha az éhes sofőr balesetet okozna. Mit is mondjak...

④

④

- Kóta: Hát nem sietik el, az biztos. De van, amikor mégis úgy érzem, jobb az itteni módi. Ha visszamegyek Japánba és vonatra szállok, főleg, amikor zsúfolt, akkor senki nem ér rá, az állomáson dolgozóktól kezdve az utasokig, mindenki ideges. És azért ez fárasztó tud lenni.
- Naoko: Hát igen.
- Kérdező: Tényleg?
- Kóta: Japánban például vannak, akik csúnyán néznek rád, ha babakocsival szállsz föl a vonatra.
- Naoko: Ja, igen.
- Kérdező: Mi? Nem szabad babakocsival menni?
- Kóta: Nem tilos, de vannak, akik nem örülnek neki. És a tömött vonaton nem is biztonságos.
- Kóta: Viszont itt ez nem fordulhat elő. Babakocsit simán, de még biciklit is gond nélkül felvihetsz a vonatra :)
- Naoko: Bizony.
- Kérdező: Micsoda? Japánban nem lehet?
- Kóta: Ha csak nem hajtod össze és teszed zsákba.
- Kóta: Ja, és itt ha lekésnéd a vonatot, kiabálhatsz és integethetsz a peronon, hogy várjanak, és általában meg is várnak, nem? A múltkor kipróbáltam ezt Japánban, de még véletlenül sem vártak meg, én meg úgy elszomorodtam.

2. RÉSZ Ma nem jár

- Erin: Segíthetek valamiben, vagy minden rendben?
Haszegava
(feleség): Öö... Tud japánul?
Erin: Igen, de nem nagyon jól. Mi a baj? Haszegava (férj): Hát, később kellett volna átszállnunk, a Green Park nevű megállónál, de hirtelen leszállítottak itt mindenkit... Történt valami?
Erin: Igen, be is mondták a hangosbemondóban, hogy ennek a vonatnak itt, Victoriában van a végállomása. Ha a Green Parkig mennek, akkor elegendő, ha felszállnak a következő befutó vonatra. Bár egy kicsit várniuk kell, azt hiszem....
Haszegava (férj): Nem értem. Direkt ellenőriztem, hova megy a vonat, mielőtt felszálltunk.
Erin: Hát, a londoni metróval gyakran előfordul, hogy hirtelen megváltozik az útvonala, vagy félúton leszállítanak mindenkit. Nem olyan pontosak, mint a japán vonatok.
Haszegava
(feleség): Tényleg? De hát ez nem kényelmetlen mindenki számára?
Erin: Természetesen kényelmetlen, de már nem izgatják magukat miatta. Úgy vannak vele, hogy a vonat az már csak pontatlanul jár.
Haszegava (férj): Nos, tehát akkor ha mi erre a Russel Square nevű állomásra akarunk eljutni, akkor a Green Parkig kell mennünk, és ott átszállnunk erre a kék vonalra?
Erin: Hát, úgy emlékszem, ezen a hétvégén javítják a Piccadilly vonalat, úgyhogy nem közlekedik. Egy pillanat türelmet! Mindjárt utánanézek... (szünet) Aha, igen, ma nem jár. A Russel Square-en hova mennének?
Haszegava (férj): Hát, ebbe a szállodába...
Erin: Nos, ide úgy juthatnak el, hogy ezen a Victoria vonalon továbbmennek Oxford Circusig... Ott átszállnak a Central vonalra... Tudnak követni?
Haszegava (férj): Igen.
Erin: Utána leszállnak a Holborne-nál, és onnan talán negyedóra gyalog. Haszegava (feleség): Az egy kicsit túl nagy távolság. És vajon odatalálunk-e? Mi legyen?
Haszegava (férj): Ha nincs más megoldás, akkor ez van.
Erin: A maguk helyében én innen taxival mennék. Mert a londoni taxik legalább annyira megbízhatóak, mint a japán vonatok.

3. RÉSZ Egyszerűen vehetsz egy jegyet az automatából az állomáson

- Vada: Hallod, Natasa, most a metrót próbálnám ki... De még nem tudok jól oroszul, így picit félek... Elmondanád, hogyan kell metrózni?
Natasha: Metrózni? Nem nehéz. Mivel elég sok metróvonal van Moszkvában, ezért először nézd meg az útikönyvben, melyik érdekel.
Vada: Jó.
Natasha: Jegy a kisablaknál is kapható, de egyszerűen vehetsz egyet az automatából az állomáson.
Vada: Igen?
Natasha: Közös jegy érvényes a metróra, a buszra és a villamosra is, és a távolságtól függetlenül ugyanaz az ára egy útnak.
Vada: Ó, ez elég érthető.
Natasha: Aki hosszabb ideig él Moszkvában, érdemes kiváltania a Trojka kártyát. Egyszerű feltölteni, és anyagilag is megéri.
Vada: Tényleg?
Natasha: A peronok színe vonalanként más, így a színek alapján meg lehet keresni őket. Csak az odavezető mozgólépcső nagyon hosszú és mélyre visz, így lehet, hogy aggódni kezd valaki, hogy vajon meddig tart még az út lefelé.
Vada: Igen?
Natasha: Ha fent vagy a metróon, már bemondják a megállókat, így elég csak az állomások nevére figyelni.
Vada: Vajon meg fogom érteni?
Natasha: És a moszkvai metrónak nincs menetrendje, de emiatt nem kell izgulni, mert folyamatosan jönnek a szerelvények. Az állomások olyan szépek, mint egy palota, így azokat is örömmel nézni.
Vada: Köszönöm. Bár nem vagyok benne biztos, hogy minden rendben lesz...

4. RÉSZ Mi a véleményed a japán vonatokról?

Megkérdeztük a Tokióban élő külföldieket, hogy mi a véleményük a japán vonatokról.

Rengeteg olyan dolog van, ami Japánban magától értetődik, de külföldi szemmel meglepő! Ezek egyike a japán vonat. Megkérdeztünk Tokióban élő külföldieket, ők hogy látják.

A japán vonatok mindenekelőtt hihetetlenül pontosak. Nemcsak a menetidejük, hanem a hely is, ahol megáll a kocsis.

A japán vonatok mindenekelőtt hihetetlenül pontosak. Nemcsak a menetidejük, hanem a hely is, ahol megáll a kocsis.

(India, férfi, 40-es éveiben jár)

Japánban magától értetődik ugyan, de ez a pontosság tényleg kivételes! Valaki itt megdöbbsent a reakción, amikor késett a vonat, hogy csupán három perc késés miatt elnézést kértek a hangosbemondóban. Másoknak viszont szokatlan és kellemetlen érzése volt, hogy túlságosan pontosan járnak a vonatok. Megint mások együttérzésüket fejezték ki a vasúttársaság dolgozóival szemben, hogy milyen stresszes a munkájuk, és aggódtak, hogy vajon eleget keresnek-e a vonatvezetők.

Még véletlenül sem szeretnék csúcsidőben vonatra szállni. Az én országomban soha nincs ekkora tömeg.

(Franciaország, nő, harmincas éveiben jár)

A csúcsidős vonatok miatt még a japánok is csak lemondóan sóhajtoznak... A külföldiek rosszul bírják, mondván, hogy "Mint egy szardínia! Fullasztóan rémes, moccanni sem lehet, undorító!", "Nem hiszem el, hogy bepréssel a kalauz...". De országonként eltérően válaszoltak, mert egyesek aggódtak a japánok egészségéért, hogy "ez se a testnek, se a léleknek nem tesz jót", mások viszont azt mondták, "nálunk is ugyanennyire zsúfolt", "tény, hogy zsúfolt, de még mindig jobb Japánban, mert itt legalább nem utaznak a szerelvény tetején is emberek".

Hiába zsúfolt, mégis rend van! Nem is japánok lennének, ha nem szépen felsorakozva szállnának fel!!

(Kína, férfi, 50-es éveiben jár)

Nem mintha bárkitől is tanulták volna, de a japánok egyszer csak tudnak katonás rendben járműre szállni. "Senki nem furakodik be a sorba oldalról!", "Előre engedik a leszállókat!" - Sok külföldi elismerően nyilatkozik a japánok jólneveltségéről, hogy szépen sorba állnak, amikor fel akarnak szállni, és kivárják a sorukat. Sokan meglepődnek azon is, ahogy csoportosan tudnak együtt mozogni: "A reggeli csúcsidőben tisztára olyan a beszállás, mint egy lépegetős játék!"

Miért alszik mindenki a vonaton? Annyira elfáradnak, mert túl sokat dolgoznak?

(Ausztrália, nő, 30-as)

Nem tudom, hogy a túl sok munka miatt van-e, de tény, hogy korán reggel és késő este sokan alszanak a vonaton. "Hihetetlen, hogy nyugodtan elalszanak! Az én országomban biztosan ellopnák a holmijukat!" - emelte ki valaki a jó közbiztonságot, míg mások nehezményezték, hogy "Idegesít, ha a fülembe horkol a mellettem ülő!", és "Mégis hogy képzelik, hogy nyilvános helyen alszanak?". Néhányan nemtetszésüket fejezték ki a japánok utazás közbeni viselkedésével kapcsolatban, miszerint "mindenki a telefonját nyomkodja", "senki nem beszél", és hasonlók.

5. RÉSZ Volt egy kis zűr

A spanyol utam második napja.

Ma a külvárosba kirándultam. Visszafelé nem tudtam jegyet venni a villamosra, ami miatt volt egy kis zűr. Meg akartam venni a jegyet az automatából a megállóban, de nem volt aprópénz a pénztárcámban. 20 és 50 eurósom volt, de az automatában ilyen nagy bankjegyeket nem lehet használni. Fel akartam váltani, de ebben a megállóban nem dolgozik ember. Ráadásul a közelben boltot sem... Tovább olvasok

9. téma Nindzsák és samurájok kora

1. RÉSZ Ő a leghíresebb ember a japán történelemben

Kérdező: Hú, az a naptár a "Nobunaga törekvései", ugye?
Takeda: Az, milyen jól tudod!.
Kérdező: Igen, mert egy csomó japán videójátékkal játszom.
Imagava: Tényleg?
Aszai: Igen.
Simadzu: Sose gondoltam rólad!
Kérdező: Csak azt nem értem, miért olyan népszerű Oda Nobunaga a japánok körében.

①

Takeda: Hát, azt hiszem, azért olyan népszerű, mert változásokat akart, és kipróbált egy csomó új dolgot.
Kérdező: Aha.
Simadzu: Igen, én is azt hiszem, hogy ezért.
Takeda: Nem ragadt le a régi gondolkodásmódnál, hanem egymás után bevezette, amit jónak látott. A Hadakozó fejedelmek korának hadvezérei között is nagyon haladónak és innovatívnak számított.
Kérdező: Innovatívnak?
Takeda: Hát, újtónak.
Kérdező: Igen? Például miben?
Takeda: Például lőfegyvereket használt a háborúban, meg ilyesmik. És tehetséges embereket gyűjtött maga köré, társadalmi rangtól meg életkortól függetlenül.
Kérdező: Tehát az számított, hogy mit tud valaki.
Takeda: Igen, de a végén az egyik ilyen embere elárulta, ő pedig öngyilkos lett.
Kérdező: Ez elég tragikusan hangzik.
Takeda: Hát igen, az ilyen drámai sztorikból lehet jól videójátékot meg tévésorozatot csinálni.

②

Imagava: Jut eszembe, láttam a neten vagy valahol, hogy a történelmi tévésorozatok legnépszerűbb főszereplője Minamoto no Josicune.
Aszai: Jé, tényleg?
Simadzu: Ja, Josicune? Nem csodálom.
Kérdező: Josicune? Az meg ki?
Imagava: Josicune Minamoto no Joritomo öccse... Joritomót ismered?
Kérdező: Nem.
Imagava: Vele kezdődik a Kamakura-sógunátus.
Kérdező: Mi az a sógunátus?
Imagava: Hát, egy újfajta kormányzási mód, vagy hogy is mondjam. Szóval Josicune jóval régebben élt, mint Nobunaga. Asszem ezeregyszáz-valahány körül.
Kérdező: Tehát a tizenkettedik században.
Imagava: Aha. Gyerekkorában elszakították a családjától, és magányosan nőtt fel. De miután felnőtt, segített a bátyjának, Joritomónak a harcokban, és nagyon aktív volt.
Kérdező: Tényleg?
Imagava: De a Kamakura-sógunátus létrejötte után a testvérek egymás ellen fordultak, és ööö... hiába volt Josicune egy harmincas éveiben járó fiatalember, a bátyja megölte.
Kérdező: Ez durva.
Imagava: Az. De emiatt alakult ki róla a tragikus hős képe.
Kérdező: Nahát.
Imagava: Ráadásul a sorozatokban általában egy sármos fiatal színész játssza Josicunét, szóval (az a kép él róla, hogy) menő.
Simadzu: Igen, ebben lehet valami.

③

Simadzu: De szerintem érdekes lenne, ha sokkal korábban élt emberekről készítenének sorozatokat.
Aszai: Például?
Simadzu: Például mondjuk Sótoku taisiról...
Imagava: Sótoku taisiról? Belőle hogy csinálsz sorozatot?
Simadzu: Hát, nem tudom, lehet, hogy nem menne.
Kérdező: Őő, milyen ember volt ez a Sótoku taisi?
Simadzu: Hát Sótoku taisi... Mikor is élt?

Takeda: A hetedik század táján.
Simadzu: Ja igen, nagyjából akkor. Tudod, Narában van a Hórijúdzsi-templom. A világ legrégebbi fatemploma.
Kérdező: Voltam is ott!
Simadzu: Na, azt ő építtette. Hát, politikus volt, de nagyon okos, mesélik róla, hogy egyszerre tudott figyelni tíz emberre, és rendesen válaszolt is.
Kérdező: Tíz emberre?
Simadzu: Híres arról, hogy törvényeket hozott, meg elterjesztette a buddhizmust, de sok energiát fektetett a kínai kapcsolatokba is, szóval igazán sokféle dolgot csinált.
Imagava: Bár mostanában fellángoltak a viták körülötte.
Takeda: Hát igen, mindenesetre sorozatot nehéz lenne forgatni az életéből.
Simadzu: Gondolod?
Aszai: Pedig mangát csináltak belőle.
Simadzu: Az igaz.

④

Aszai: Ha régi korból akarsz valakit, mit szólnál Himikóhoz?
Simadzu: Himiko!
Imagava: Ő már túl régi.
Aszai: Miért, pont, hogy romantikusabb, ha valaki már ilyen régen élt, és mivel alig tudunk róla valamit, szabadon lehet kitalálni mindenféle történetet, ez benne a poén.
Imagava: Hát, nem is tudom.
Kérdező: Mit jelent, hogy régen élt?
Aszai: A Jajoi-korban, a nyugati időszámítás (Gergely-naptár) szerint kétszázvalahányban.
Kérdező: Az nagyon régen volt
Aszai: A japán törikönyvek elején garantáltan benne van.
Simadzu: Igen, szerintem minden japán ismeri.
Aszai: Bizonyos értelemben a leghíresebb ember a japán történelemben.
Kérdező: Miről híres?
Aszai: Ő volt a Jamatai-koku nevű ország királynője. Állítólag jóslással kormányzott.
Kérdező: Hűha!
Aszai: A kínai történelemkönyvekben is szerepel Himiko és a Jamatai-koku, de részletesen nem lehet róla tudni semmit, csupa rejtély...
Kérdező: Tényleg?
Aszai: De emiatt él róla olyan misztikus kép, nem igaz? Azt sem tudják, hogy hol volt pontosan Japánban a Jamatai-koku, ettől olyan romantikus a történelem.
Imagava: Oké, romantikusnak romantikus, de abból még nem lesz sorozat.

2. RÉSZ Na ugye, mondtam, hogy léteznek nindzsák!

- Liam: Ó, a Naruto! És megvan az összes kötet. A tanárnő szereti a Narutót?
- Szakurai: Igen, az elején csak próbaképp vettem meg, hogy megnézzem, milyen, de aztán rákaptam.
- Liam: Szerintem is nagyon jó. Ha kijutok Japánba, elmegyek egy nindzsaiskolába, és igazi nindzsáktól fogok nindzsucut tanulni.
- Emily: Hogy mi? Már hogy lennének nindzsák a mai Japánban?
- Liam: Vannak. Nemrég volt a Japán Alapítványnál egy nindzsás rendezvény. Még Amerikában is van egy csomó nindzsaiskola, nem igaz?
- Emily: Ne már, Tanárnő, komolyan vannak még most is nindzsák Japánban?
- Szakurai: Hát, úgy tudom, tényleg vannak most is olyanok, akik nindzsucut tanítanak dódzsókban, de ők már teljesen mások, mint azok a nindzsák, akiket ti elképzeltetek.
- Alex: Ez már egyfajta harcművészet inkább, mint a dzsúdó és az aikidó, és nem annyira nindzsatechnika.
- Liam: De régen voltak Japánban olyan nindzsák, mint Naruto, nem?
- Emily: Mondom, hogy az is csak kitaláció.
- Szakurai: Nem, azért nem feltétlenül teljesen hazugság. Tény, hogy a szamurájok korában valóban léteztek nindzsák, és kémként tevékenykedtek.
- Emily: Jó, de olyan fekete ruhás, tetőkre ugráló, köddé váló és vízen járó nindzsák azért nem léteztek, igaz?
- Szakurai: Hát igen, ez a része fikció, a későbbi korokban találták ki.
- Liam: De hát fennmaradtak a nindzsák használati eszközei és fegyverei! Dobócsillagok meg vízenjáró cipők, meg hasonlók.
- Alex: Igaz, én is hallottam, hogy ma is léteznek nindzsafalvak Mie és Siga tartományokban, ahol fennmaradtak házak, amelyekben tényleg nindzsák laktak.
- Liam: Jut eszembe, az egyik barátom mesélte, hogy járt Japánban egy nindzsafaluban, és nagyon élvezte, mert tele volt a ház mindenféle trükkös szerkezettel.
- Emily: Az egy utólag épített vidámpark volt, nem?
- Szakurai: Valóban igen kevés valódi emlék maradt fenn az Edo-korból, és a többség csak szórakoztató intézmény, amit a külföldiek által elképzelt nindzsák alapján csináltak.
- Alex: Tehát végül is nem annyira a történelmi tények számítanak, hanem az egzotikus nindzsák iránti rajongás, a romantika. Pont az a vonzó benne, hogy olyan misztikus az egész, nem?
- Szakurai: Hát, és mivel a nindzsák eredetileg kémek voltak, még ha léteznének is a mai korban, az szigorúan titokban tartanak. Szóval ki tudja, lehet, hogy ma is léteznek.
- Liam: Na ugye, mondtam, hogy léteznek nindzsák!

3. RÉSZ A 12.század végén volt a virágkora

- Sok: Josikava-szan, az ott Angkorvat.
- Josikava: Hú, az? Mikor építették?
- Sok: A 12.században.
- Josikava: Milyen korszak volt az?
- Sok: Ez a korszak Kambodzsában a Khmer királyság ideje volt. A Khmer királyság pedig... a khmerek birodalma, amely a 9.századtól a 15.századig létezett. Angkor-udvarnak is nevezik. A Khmer királyság virágkora... körülbelül a 12.század végén volt.
- Josikava: Értem.
- Sok: Akkoriban több ország királya is ellátogatott a fővárosba, hogy üdvözlését tegye.
- Josikava: Nahát!
- Sok: A Khmer királyságban eleinte a hinduizmusban hittek... hindu vallásúak voltak, és a király, hogy megmutassa az erejét, új fővárost és templomokat, kolostorokat építtetett. Ezek egyike Angkorvat, és itt a környéken rengeteg ilyen rom maradt fenn.
- Josikava: Tényleg?
- Sok: Ööö, Angkorvatot II. Szurjavarman király idején építették. Harminc évbe telt, mire megépült.
- Josikava: Olyan hosszú időbe?
- Sok: Azt mondják, összegyűjtötték a közeli falvak lakóit meg a hadifogságba esetteket, és rengeteg embert dolgoztattak itt.
- Josikava: Nahát.
- Sok: Belépve látszik csak igazán, mekkora hatalma volt a királynak.
- Josikava: Igazán? Alig várom már, hogy láthassam.

4. RÉSZ Hadvezérek felejthetetlen mondásai a hadakozó fejedelmek korából

Hadvezérek felejthetetlen mondásai a hadakozó fejedelmek korából

Takeda Singen és Ueszugi Kensin

Minden listán, amelyen a legkedveltebb hadakozó fejedelmek-kori hadvezérek vannak, mindenképpen szerepel Takeda Singen és Ueszugi Kensin neve. Tévéorozatokban és regényekben riválisokként ábrázolják őket, és közsímert a Kavanakasima csata, amit tizenkét éven át vívtak egymással, miközben öt ütközetben csaptak össze. Szeretném bemutatni a ránk hagyott mondásaikat, hogy megmutassam, milyen hadvezérek voltak.

Takeda Singen

"Megnyerni egy csatát 50%-al a legjobb, 70%-al elmegy, és 100%-al nyerni a legrosszabb".
Csatát nyerni legjobb 50%-osan, 70%-osan még egész jó, de 100%-osan nyerni nem jó.

Takeda Singen híres volt ügyes hadviseléséről, és Kósúi Tigris néven, félve emlegették. A fenti szavakból kitűnik, hogyan vélekedett a győzelem módjáról. Azt mondják, Singen úgy gondolta, hogy a harcokban 50%-al nyerni jó, mert ösztönzőleg hat a későbbiek szempontjából, 70%-al nyerni veszélyes, mert ellustul az ember, és a 100%-os, elsöprő győzelem nem jó, mert utána hajlamosak vagyunk lenézni az ellenfelet, és eltelni magunktól. Tehát ha lenézzük az ellenfelet, vagy azt hisszük, hogy velünk minden rendben (nem fenyeget veszély), akkor legközelebb veszíteni fogunk. Nem szabad, hogy lankadjon a figyelmünk, és folyamatosan törekednünk kell (minél jobbnak lenni)... Singen minden bizonnyal szigorú volt önmagához, és nagyon ambíciózus lehetett.

Ueszugi Kensin

"Nem áll szándékomban olyankor megtámadni valakit, amikor eleve rájár a rúd".
Nem akarok olyankor rátámadni valakire, és legyőzni, amikor nincsen ereje teljében.

Állítólag Singen halálakor többen mondták Kensin környezetében, hogy használja ki az alkalmat, és támadja meg Takedáékat. Úgy tartják, a fentieket felelte akkor Kensin. Amikor meghallotta, hogy a riválisa, Singen meghalt, logikus lett volna, hogy kapva kap az alkalmon és felkerekedik a seregével, ám Kensin nem támadta meg az ellenfelét csupán azért, mert az legyengült. A "sót küldeni az ellenségnek" szófordulat is Kensin tevékenységéből ered. Singen birtokain, Kai vidékén nincs tenger, így nem tudtak sót párolni. Így amikor a környező birtokok megtagadták tőlük a sót, nagy gondban voltak, és amikor Kensin ezt meghallotta, a saját birtokáról, Ecsigóból küldött nekik. Kensin a hadakozó fejedelmek korában, egy olyan korban, amikor bármi megtörténhetett, egy tisztességesen harcoló hadvezér volt.

Nem hiába zivataros időket megélt hadvezérek szavai ezek. Ma is van bennük valami, ami érvényes lehet az üzlet vagy a sport világában. Ha más korban is élünk, az emberiség számára igazán fontos dolgok nem változnak.

5. RÉSZ Történelmi személyek híres mondásai

Ueszugi Kensin híres szavai

Amikor munkaügyben Niigata tartomány Dzsóecu városába utaztam, éppen a Kensin fesztivál kellős közepén találtam magam. Ez a niigatai Szengoku-kori hadvezér, Ueszugi Kensin ünnepe. Meglepődtem, milyen sokan voltak.

Ueszugi Kensin kapcsán megemlíteném, hogy kedvelem ezt a mondását: "Nem áll szándékomban olyankor megtámadni valakit, amikor eleve rájár a rúd". Azt jelenti, hogy "nincs ínyemre, ha úgy nyerek, hogy a legyengült ellenfelet támadtam meg", és ezt állítólag akkor felelte a csatlósainak, amikor a legnagyobb riválisa, Takeda Singen meghalt, és az emberei azt javasolták Kensinnek, hogy "Itt a kedvező alkalom, hogy meghalt Singen. Most könnyen legyőzhetjük Takedáékat".

Elég menő, ha valaki ilyet tud mondani a hadakozó fejedelmek korában, amikor bármi megengedett volt a győzelem érdekében. Ez igaz a sportra is és minden másra: akit igazán le akarunk győzni, azt olyankor akarjuk, amikor mindketten teljes erőbedobással tudunk küzdeni.

Nektek van kedvenc híres mondásotok?

翻訳・翻訳協力

Mayer Ingrid
Oroszlány Balázs

Copyright © 2016 The Japan Foundation